Adventes Vēstis

2025
SEPTEMBRIS
355

SEPTĪTĀS DIENAS ADVENTISTU
LATVIJAS DRAUDŽU
SAVIENĪBAS IZDEVUMS

SDA 62. Ģenerālkonferences kongress:
iespaidi, intervijas, rezultāti

CM/ PM NOMETNE 2025
Brīnumainā telts

Ogas – garšīgākās zāles

Jauniešiem:
Pirmais mīlestības stāsts

Bērniem un pusaudžiem:
Jēzus satika zēnu ar ēdienu

Saturs:

04 ATSKATS/ ĢENERĀLKONFERENCES KONGRESS
Septītās dienas adventistu 62. Ģenerālkonferences kongress: iespaidi, intervijas, rezultāti

14 VĀRDS MĀCĪTĀJAM
Nepieciešamais faraons

15 ATSKATS
Piepildīts sens vēlējums

16 TĒMA - CM/ PM NOMETNE 2025
Brīnumainā telts

22 ATSKATS
Atskats no CM nometnes kristībām

23 AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS
Vai mana ticība spēj pasargāt no grūtībām un ciešanām?

24 PA ELENAS VAITAS DARBU LAPPUSĒM
Draudzes vienprātība

25 ZIŅAS
Ziņa mammām

26 ATSKATS/ ADRA
Imantas kopienas centra svētki ar *ADRA Latvija* un *TX fondation*

27 VESELĪBA
Ogas – garšīgākās zāles

28 JAUNIEŠIEM
Pirmais mīlestības stāsts

30 ATSKATS
IMPACT 2025

32 BĒRNIEM UN PUSAUDŽIEM
Jēzus satika zēnu ar ēdienu

"Adventes Vēstis" ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu savienības izdevums.
Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.
Iznāk reizi mēnesī. Tiráža: 600 eks.
Galvenā redaktore: Anitra ROZE
Redakcija: Agris BĒRZIŅŠ, Elvīra GRAKOVIČA, Imants ĢIPSLIS, Vineta KRAULIŅA, Mārīte LIPSKA, Andris PEŠELIS.
Dizains un makets: Libri Style SIA
Izdevējs: SDA Latvijas draudžu savienība
Adrese: Baznīcas iela 12A, Rīga, LV-1010
E-pasts: adventesvestis@inbox.lv
Iesūtītos materiālus redakcijai ir tiesības rediģēt.
Par reklāmas izvietošanu uz 4. vāka rakstīt adventesvestis@inbox.lv.

VĀRDS REDAKCIJAI

Sveicināti septembrī, mīļie "Adventes Vēstu" draugi!

Šī visai neparastā vasara nu ir galā, un klāt rudens ar visu, kas tam piedien, – sauli, lietu, vēsiem rītiem un vakara miglu... Iespējams, to lasot, jūs pie sevis pasmaidīsiet un teiksiet: "Bet tāda taču bija visa vasara!" Jā, jums taisnība, apmēram tāda tā lielākoties nudien bija. Un tomēr tai piemita kaut kas īpašs un neatkārtojams! Kā redzēsiet žurnāla lappusēs, šī vasara bijusi iezīmīga kā satikšanās laiks. Te varēsiet lasīt atskatu par mūsu draudzes lielo notikumu – Ģenerālkonferences kongresu, par IMPACT misijas braucienu, Tukuma draudzes nama jubilejas svētkiem, kādu īpašu notikumu saistībā ar jauno Ietekmes centru un ADRA Latvija un visbeidzot – numura Tēmas rakstā – par mūsu jaunāko lasītāju visgaidītāko notikumu – Ceļa meklētāju un Piedzīvojumu meklētāju lielo nometni un nometnē slēgto sirdsderību ar Dievu, ko piedzīvoja 20 mūsu pusaudži.

Jāteic, ka arī man pašai šī vasara (un pat jau pavasaris) bijusi īpašu tikšanos laiks, kad varēju sastapt un klātienē iepazīt daudzus no jums, viesojoties Aizkrauklē, Tukumā, Slokā, Valmierā, Kandavā, Siguldā un Dobelē. Nekad vēl nebiju apmeklējusi tik daudzas draudzes tik īsā laika posmā, un katra no šīm tikšanās reizēm bija tik īpaša, un jūs visi, mīļie, esat tik īpaši! Pateicība Dievam par ikvienu no jums! Esot lielajā Rīgas draudzē, kur visu saņemam bagātīgā pilnībā, dažkārt pat nenojaušam, cik noteikti nebūt ne viegli vienmēr ir darboties tad, ja uz dievkalpojumu atnāk desmit vai varbūt pat mazāk draudzes locekļu. Bet jūs darbojaties, jūs nenolaižat rokas, jūsu sirds deg mīlestībā – to skaidri var redzēt! Lai ikvienam no jums, arī draudzēs, kurās neiznāca paviesoties, Debesu Tēvs dāvā īpašas svētības un īpašu Svētā Gara vadību darboties šai laikā, kad mūsu Kunga atnākšana tik strauji tuvojas!

Vēl žurnālā esam jums sagatavojuši Aktuālo jautājumu "Vai mana ticība spēj pasargāt no grūtībām un ciešanām?", Vārds mācītājam lappusīti, kurā varēsiet uzzināt, kāpēc mūsu katra dzīvē tomēr ir nepieciešams faraons, kā arī lappusīti Jauniešiem ar pirmo mīlestības stāstu. Sadaļā Bērniem un pusaudžiem varēsiet lasīt par zēnu ar piecām maizēm un divām zivīm, iepazīt divus Dievam uzticīgus draudzes bērnus un tikt pie veselīgu krekeru receptes. Savukārt rubrika Veselība šoreiz iepriecinās ar tēmu "Ogas – garšīgākās zāles".

Tā kā septembris papildus visam iezīmē arī jaunā mācību gada sākumu – un galu galā mēs visi esam skolnieki, mācekļi visu savu mūžu –, šoreiz vēlos noslēgt ar māsas Vaitas rakstīto: "Dieva ceļi, kas atklāti dabas pasaulē un Viņa rīcībā ar cilvēkiem, veido bagātību krājumus, no kuriem var smelt atziņas katrs skolnieks Kristus skolā. Īsti pierādījumi par Dzīvo Dievu nav tikai teorijā, tie ir pārliecībā, ko Dievs ierakstījis mūsu sirdī, apgaismojot to ar Savu Vārdu. Tie ir Viņa radīto darbu dzīvajā spēkā, kas saskatāms Svētā Gara apgaismotām acīm. Tie, kas spriež par Dievu pēc Viņa roku darbiem [..], visur redz Viņa klātbūtni. Tie ierauga Viņa smaidu priecīgajā saules gaismā un Viņa mīlestību un gādību par cilvēkiem bagātajos rudens laukos. Arī zemes rotājums, zāles dzīvais zaļums, dažādu krāsu jaukie ziedi un meža cēlie koki, burbuļojošais strauts, lielās upes un mierīgais ezers liecina par Dieva maigajām Tēva rūpēm un Viņa vēlēšanos darīt Savus bērnus laimīgus." ("Liecības draudzei", 8. sēj., 326. lpp.)

Lai jums izdodas piedzīvot Dievu kā savu maigo, rūpīgo Tēvu, savu Iepriecinātāju!

Anitra Roze,
AV galvenā redaktore

Mīļie brāļi un māsas Kristū, dārgie lasītāji!

Šoreiz vēlos jūs uzrunāt kā Kristus mācekļus – kā Viņa skolas skolniekus. Jo patiesībā mēs visi, kas esam pieņēmuši Kristu par savu personīgo Glābēju, atrodamies šajā mūžīgajā skolā, kur Skolotājs ir pats Jēzus Kristus un kur mācīšanās process nekad nebeidzas. Būt māceklim nozīmē būt skolniekam, un Kristus skolā mēs mācāmies ne tikai ar prātu, bet arī ar sirdi un dzīvi.

Katram cilvēkam dzīvē ir dažādi atskaites punkti – datumi, mēneši un notikumi, kas palīdz saprast dzīves virzienu un izaugsmi. Septembra sākums noteikti ir tāds brīdis visiem, kas mācās, studē vai māca – sākot no bērnudārza līdz pat universitātei. Tas ir arī atgādinājums mums visiem: **māceklība ir nepārtraukta izglītība, atrodoties pie Jēzus kājām, citiem vārdiem sakot, – ik dienas mācoties no Viņa vārdiem un piemēra.** Jēzus pats saka: "Ņemiet uz sevi Manu jūgu, **mācaities no Manis, jo Es esmu lēnprātīgs un no sirds pazemīgs**; tad jūs atradīsit atvieglojumu savām dvēselēm." (Mateja 11:29)

Arī aizvadītā vasara bija bagāta ar šādām mācību stundām. Ceļa meklētāju un Piedzīvojumu meklētāju Latvijas klubu vasaras nometnē un bērnu/ pusaudžu nometnēs "Maranafa" jaunā paaudze un ģimenes ar dažādu aktivitāšu palīdzību atklāja Jēzu kā savu Draugu, un vairāki piedzīvoja kristības. Ģenerālkonferences kongress apliecināja, cik liela ir Dieva ģimene visā pasaulē un cik svarīgi ir kopā īstenot draudzei uzticēto misiju. IMPACT jauniešu kalpošana, kas šogad notika Latgalē, Kārsavas pusē, iededza ticības gaismu sabiedrībā un deva iespēju jauniešiem izbaudīt kopējās kalpošanas prieku. Muzikāls pasākums, kas bija veltīts Tukuma dievnama gadadienai, atgādināja nama vēsturi un to, kā Dievs deva iespēju šim īpašajam koka namam nonākt adventistu draudzes īpašumā. Katrs no šiem un arī daudziem citiem draudžu notikumiem ir bijis kā dzīva mācību stunda Kristus skolā – kā Viņš audzina un veido mūs par mācekļiem, kas ir gatavi kalpot.

Septembris mums visiem ir kā iespēja atkal un atkal jautāt: *Vai es turpinu mācīties no Jēzus? Vai Viņš ir mans Skolotājs? Vai ļauju Viņam mani vadīt, audzināt un veidot?*

Novēlu, lai šis jaunais mācību sezonas sākums kļūst arī par jaunu sākumu garīgajā izglītībā – ikdienas skolā pie Jēzus, kur mācāmies ticību, cerību un mīlestību! Tā ir skola, kas sagatavo ne tikai dzīvei šeit, bet arī mūžīgai dzīvei Viņa Valstībā.

SDA Latvijas draudžu savienības prezidents-bīskaps Imants Ģipslis

SEPTĪTĀS DIENAS ADVENTISTU 62. ĢENERĀLKONFERENCES KONGRESS:

IESPAIDI, INTERVIJAS, REZULTĀTI

Elīna Gipste

Ilgi gaidītais un 100 dienas uz lūgšanu rokām nestais kongress ir noslēdzies. Šai numurā piedāvājam AV lasītājiem vēl uz brīdi tajā atgriezties, lai caur delegātu un dalībnieku iespaidiem sajustu kaut daļu no šī īpašā notikuma un tajā valdošās gaisotnes...

JĒZUS NĀK! ES IEŠU!

Ar šādu moto no 3. līdz 13. jūlijam Septītās dienas adventistu vispasaules draudzes izvirzītie pārstāvji no katras draudžu savienības, ūnijas un divīzijas sapulcējās uz 62. Ģenerālkonferences (ĢK) kongresu, lai ievēlētu vai pārvēlētu vadītājus nākamajam piecu gadu kalpošanas periodam, lai lemtu par precizējumiem draudzes rokasgrāmatā un citiem jautājumiem, kā arī piedzīvotu satikšanās prieku un iedvesmotos saliedētam kopīgam misijas darbam.

NOTIKUMA VIETA

ĢK kongress norisinājās Sentluisā, Misūri štatā, Amerikas Savienotajās Valstīs. Šajā reizē Baltijas ūnijas un Baltijas valstu pārstāvji mitinājās viesnīcā, kas atradās tieši pretī konferenču centram, kur arī norisinājās kongress, semināri, sanāksmes un lielā izstāde.

DELEGĀTU SKAITS UN DIENAS GRAFIKS

Ekspresaptauja liecināja, ka no visiem 62. ĢK kongresa 2809 balsstiesīgajiem delegātiem puse piedalās kongresā pirmo reizi.

Delegāti sapulcējās katru darba dienu, lai no rīta līdz vakaram vien ar pusdienlaika pārtraukumu izskatītu tās dienas jautājumus. Latvijas delegāti atzina, ka šāds darbs prasa gan intelektuālo kapacitāti, gan arī fizisko noturību.

Vakara sapulcēs divīzijas prezentēja iepriekšējo gadu periodā savā reģionā paveikto. Šie prezentāciju video bija ļoti kvalitatīvi sagatavoti un deva iespēju ieskatīties katra reģiona uzvarās un izaicinājumos. Šos video katram ir iespēja noskatīties internetā jau kā ierakstus: https://adventisti.lv/lv/jaunumi/7678-Jezus-nak-Es-iesu

IEVĒLĒŠANAS KOMITEJA

Ievēlēšanas komitejas darbā piedalījās arī Baltijas ūnijas prezidents Dāvids Nimmiks, viņš to vērtēja kā ļoti saliedētu un svētītu darba procesu. Šī komiteja lēma par jauno vadītāju izvirzīšanu, galīgajam visas pasaules valstu draudžu delegātu balsojumam nododot vienu kandidātu.

BALSOŠANA

Balsošana par jaunajiem vadītājiem un draudzes rokasgrāmatas precizējumiem notika digitāli. Regulāri tika pārbaudīts, vai sistēma darbojas korekti. Viss darbojās labi. Dažbrīd bija izaicinājums ar internetu, jo vienlaikus stadiona telpās to izmantoja ļoti daudz cilvēku.

SIEVIEŠU SANĀKSMES

Darba dienu rītos un vakaros visām sievietēm, kas piedalījās ĢK, bija iespēja apmeklēt rīta un pēcpusdienas sieviešu sanāksmes, kur no skatuves skanēja skaista slavēšanas mūzika, vienmēr iesākot un noslēdzot sanāksmes ar ĢK himnu "Jesus is coming again!". Šeit bija iespēja dzirdēt pieredzējušu kalpotāju svētrunas un pieredzes stāstus, kā arī redzēt katras divīzijas video atskatu par kalpošanu iepriekšējā periodā. Bija padomāts arī par izkustēšanās vingrinājumiem sanāksmju laikā. Tas atjaunoja modrību un deva spēku piedalīties tālākajās dienas aktivitātēs.

Elīna un Imants Ģipšļi

IZSTĀDE

Tā tiešām bija ļoti iespaidīga – kopā vairāki simti stendu ar visdažādākajām izglītības, brīvprātīgā darba, kalpošanas iespējām. Jāatzīmē, ka izstāde kopumā bija ļoti gaumīgi noformēta. Katra stenda pārstāvji bija īpaši padomājuši gan par vizuālo noformējumu, gan par iespēju interaktīvi iesaistīt izstādes dalībniekus. Piemēram, jauno bērnu sabatskolas materiālu "Alive in Jesus" stendā bija iespēja nofotografēties ar oriģināla izmēra Jēzus un bērnu attēliem un uzreiz tikt pie foto. Kādā citā vietā varēja griezt laimes ratu un tikt pie balvām, dažos stendos notika paneļdiskusijas, skanēja dzīvā mūzika vai bija iespēja nogaršot veselīgu ēdienu.

Vienu no izstādes zāles garākajām malām rotāja vēsturisks atskats ar īsu aprakstu un fotogrāfijām par to, kas nozīmīgs adventistu draudzē noticis katru gadu kopš Adventes kustības aizsākumiem.

ADVENTISTU GRĀMATU CENTRS

Atsevišķā konferenču centra telpā bija glīti iekārtots Adventistu grāmatu centrs, kur plašā klāstā bija iespēja iegādāties grāmatas un dažādus izdevumus lielāko pasaules valstu valodās. Darbinieki bija ļoti laipni un piedāvāja palīdzību ikvienam, kam tas nepieciešams. Protams, te delegātiem un ĢK apmeklētājiem vajadzēja paturēt prātā, ka viņu bagāžai, lidojot mājup, ir noteikts smaguma limits...

LŪGŠANU ISTABA

Bija iespēja apmeklēt arī Lūgšanu istabu, kas bija diezgan plaša. Ikreiz, kad to apmeklēju, tur nepārtraukti, gan sēžot uz krēsliem, gan uz zemē noliktiem spilventiņiem, lūdza daudzi Dieva bērni.

Bija pieejami dažādi materiāli par lūgšanu spēku, tika piedāvātas aizlūgšanas par kādām īpašām vajadzībām. Laikā, kad citi aktīvi strādāja un kalpoja, nepārtraukti tika lūgts gan par šo kongresu, gan par draudzes misiju kopumā visā pasaulē.

DRAUDZES ZIEDOJUMS SENTLUISAI

ĢK laikā, reaģējot uz nesenās viesuļvētras izraisīto katastrofu[1], Septītās dienas adventistu draudze ziedoja 100 000 ASV dolāru, lai atbalstītu visā pilsētā veiktos palīdzības un atjaunošanas darbus. "Kad dzirdējām ziņas, mūsu sirds bija smaga un nomākta," sacīja ĢK mantzinis Pols Duglass.

Patiess prieks, ka tika rasta iespēja praktiski palīdzēt pilsētai, kurā notika vispasaules adventistu draudzes pārstāvju tikšanās!

KONCERTI UN SLAVĒŠANA

Uz skatuves izskanēja dažādi skaņdarbi – gan solo, gan ģimeņu izpildījumā, gan arī kori no dažādām valstīm un reģioniem.

Tā kā mūziķu, kas bija ieradušies uz kongresu, bija ļoti daudz, darba dienu pēcpusdienās arī mazajā zālē bija baudāmi augstas kvalitātes un ļoti sirsnīgi priekšnesumi. Tā kādu dienu muzicēja vīrs, kurš dzīves laikā bija kļuvis akls, bet viņš spēlēja klavieres un dziedāja dziesmu "This is my story", kas bija ļoti saviļņojoši un iedvesmojoši. Citu starpā bija arī kāds mūziķis, kurš savu pūšamo instrumentu Dievam par godu spēlēja ar vienu roku, jo otru bija zaudējis kādā negadījumā. Tas bija atgādinājums visiem klātesošajiem, ka mēs katrs (!) varam pagodināt Dievu ar savu dzīvi.

Muzikālais pavadījums kopējām slavēšanas dziesmām bieži vien bija digitālās ērģeles, kas tika spēlētas ļoti virtuozi un palīdzēja milzīgo stadionu piedzīvot kā lielu dievnamu.

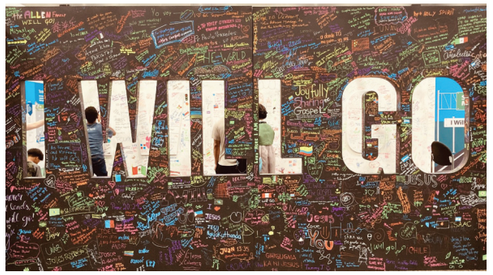
[1] 2025. gada 16. maija pēcpusdienā cauri Sentluisai vairāk nekā 32 km garumā virzījās spēcīgs, postošs tornado, izraisot plašus postījumus visā pilsētā. Tornado radīto zaudējumu apmērs sasniedza 1,6 miljardus ASV dolāru, viesuļvētrā bojā gāja četri cilvēki. (*Red. piez.*)

Grāmatu veikals

Sieviešu sanāksme

FILMA "HOPEFUL"

ĢK kongresa organizētāji bija sagatavojuši pārsteigumu – pilsētas vietējā kinoteātrī rādīja filmu par Elenu Vaitu ar nosaukumu "Hopeful" ("Cerību pilni"). Biju patiesi iedvesmota skatīties šo filmu tieši Amerikā, kontinentā, kurā cēlusies Adventes kustība. Saviļņojoši bija vērot, kā trauslā Elena atsaucas tik lielam aicinājumam kalpot Dievam, tādējādi liekot pamatus Septītās dienas adventistu draudzei. Filma uzrunāja ar ainojumu, kā pilnībā nodevušies cilvēki, kuriem dažu brīdi bija tik niecīgi ienākumi, ka pietrūka ēdienam, atsaucās Dievam, un Viņš caur šo cilvēku dzīvi varēja paveikt varenas lietas. Caur katra dzīvi Dievs to dara savā veidā, veidojot skaistu kopainu.

APLIKĀCIJA DALĪBNIEKIEM

Katrs ĢK kongresa dalībnieks jau savlaicīgi bija aicināts lejupielādēt aplikāciju, kura palīdzēja sekot līdzi programmai – darba grafikiem, pasākumu laikiem un telpu izvietojumam. Ikreiz, kad notika kas svarīgs vai bija kādas izmaiņas, katrs dalībnieks saņēma paziņojumu uz savu viedtālruni. Ikreiz, kad tika ievēlēts jauns ĢK vadītājs, arī šī informācija parādījās aplikācijā, tādējādi nodrošinot ļoti ātru informācijas apraidi.

ĒDIENS

Ik dienas pasākuma organizatoriem bija jānodrošina ēdināšana vairākiem tūkstošiem dalībnieku, kas nenoliedzami ir liels izaicinājums. Ēdiens visas pasākuma dienas bija salīdzinoši nemainīgs – rīsi, pupiņu sautējums, zaļie lapu salāti, auglis, maize un ūdens. Atnākot uz ēdamzāli un aizejot no tās, mūs sagaidīja un pavadīja brīvprātīgie – laipni un smaidīgi jaunieši no dažādām pasaules malām. Brokastis un vakariņas darba dienās bija jānodrošina pašiem dalībniekiem, apmeklējot apkārtējās ēdināšanas iestādes vai iegādājoties pārtiku vietējos veikalos. Līdzekļus tam piešķīra katra divīzija.

PĒDĒJAIS SABATS

Jau iepriekš izskanēja informācija, ka tieši otrais sabats ĢK kongresā pulcēs ļoti daudz ticības brāļu un māsu. Un patiesi – tā arī bija! Tas pulcēja aptuveni 50 000 adventistu. Ikreiz, kad izskanēja kāda visiem pazīstama adventistu draudzes slavēšanas un pielūgsmes dziesma, dalībnieki cēlās kājās. Bieži bija novērojama aina, ka kāds griežas uz riņķi, lai ar savu viedtālruni nofilmētu šos īpašos, vēsturiskos kadrus, kad tik daudzi dažādu līmeņu kalpotāji un ierindas draudzes locekļi apvienojas, lai slavētu Dievu.

Baltijas ūnijas, Igaunijas un Latvijas delegāti

INTERVIJAS

ĢK kongresa laikā intervēju Baltijas ūnijas, Latvijas, Igaunijas un Lietuvas draudžu savienību delegātus, kā arī citus Latvijā pazīstamus pasaules SDA institūciju darbiniekus, lūdzot dalīties iespaidos. Visiem uzdevu vienādus jautājumus: ***"Kādi ir Tavi iespaidi par pirmajām ĢK dienām? Kādas ir Tavas gaidas un lūgšanas par šo darba sesiju kopumā? Cik ĢK kongresos esi piedalījies un kas šoreiz ir savādāk? Kādi ir Tavi vēlējumi Baltijas draudžu cilvēkiem un ikvienam, kas seko līdzi ĢK notikumiem?"*** *Ievēlēšanas komitejas dalībniekam Dāvidam Nimmikam uzdevu arī papildjautājumu:* ***"Kā Tu vērtē Ievēlēšanas komitejas darba procesu?"***

(Šai numurā piedāvājam jūsu uzmanībai saīsinātas intervijas. Pilno interviju tekstu varat lasīt www.adventisti.lv.)

Dāvids Nimmiks (*David Nõmmik*), Baltijas ūnijas prezidents:

Mans iespaids ir pozitīvs, un ir patīkami redzēt labu garu delegātu vidū.

Sākumā mums tika paziņots, ka gandrīz puse delegātu tik lielā sanāksmē piedalās pirmo reizi. Jaunie delegāti varētu piedāvāt jaunas idejas un uzzināt, kā mūsu draudze darbojas.

Alla un Dāvids Nimmiki

Manas cerības daļēji jau ir piepildījušās, esmu priecīgs, ka mūsu draudzei vispasaules mērogā ir ievēlēts jauns vadītājs, kurš ir fokusēts uz misiju un ir garīga personība. Mana lūgšana ir, lai evaņģēlija sludināšanas darbs sasniegtu daudzus arī mūsu postsekulārajā sabiedrībā. Tāpēc lūdzu, lai šī darba sesija varētu koncentrēties uz misiju un lai tiktu ievēlēti cilvēki, kuri par to deg. Līdz šim redzu, ka tieši tas ir jaunās komandas mērķis un vīzija.

Ievēlēšanas komiteja līdz šim ļoti labi veic savu darbu. Tā kā esmu iesaistīts šīs komitejas darbā, esmu redzējis Dieva vadību un Svētā Gara darbu. Iespējams, vissvarīgākā procesa daļa bija atrast labu komitejas priekšsēdētāju, un es domāju, ka mums tas izdevās. Ir svarīgi, lai cilvēks, kas vada sanāksmi, varētu radīt labu gaisotni un sniegt pārliecību visai grupai, tā tas arī notika ar Ievēlēšanas komiteju. Mums ir ļoti laba atmosfēra un savstarpējas cieņas pilna attieksme.

Pašreizējais kongress ir trešais ĢK kongress, kurā piedalos. Kas tajā ir atšķirīgs? Iespējams, šoreiz mums nav tādu pretrunīgu jautājumu kā sieviešu ordinācija, un vīzija ir diezgan skaidra un koncentrēta uz draudzes misiju ar "Es iešu!" vēstījumu.

Mani vēlējumi Baltijas ūnijas draudžu cilvēkiem ir: skatieties vai lasiet ziņojumus no dažādām pasaules malām un atrodiet kaut ko tādu, kas varētu darboties arī mūsu teritorijā, izmantojiet savus talantus draudzes kalpošanās un esiet drosmīgi, daloties labajā glābšanas vēstī! Paļaujieties uz Dieva apsolījumiem un esiet labi namturi!

Jānuss Janari Kogermans (*Jaanus-Janari Kogerman*), Baltijas ūnijas mantzinis:

Šis ir mans otrais ĢK kongress, pirmais bija COVID ierobežojumu laikā. Runājot par pašu kongresa darba procesu, tas nav tik atšķirīgs – darba kārtības veids un pat norises vieta ir tā pati. Arī dievkalpojumi un prezentācijas ir līdzīgas. Tomēr atšķirība ir izstādē, kuru apmeklē vairāk interesentu, tāpēc tā nav tikai darba un dievkalpojumu sesija, bet

Jānuss Janari un Kristi Kogermani

milzīga Dieva labestības svinēšana! [..] ĢK kongress ir brīnišķīga vieta, kur vispasaules draudze var pulcēties un balsot par vadītājiem, dažādām vadlīnijām un paziņojumiem, un es uzskatu, ka šādā veidā visi locekļi ir daļēji piedalījušies draudzes vadīšanā. Tas ir unikāls un, mēs ticam, Dieva iedvesmots draudzes vadīšanas veids.

Pirmās dienas bija šokējoši pozitīvas. Tik daudz seju, brīnišķīgas svētrunas, skaisti ziņojumi un saturīgas diskusijas darba sesiju laikā. Un, protams, Ievēlēšanas komitejas efektīvais darbs, izvirzot ĢK jauno prezidentu! Es ceru un ticu, ka mēs turpinām savu ceļu ar Dievu, un līdz šim ĢK kongress ir viena no pazīmēm, kas par to liecina.

Aleksandrs Tsugajs (*Aleksandr Tsugai*), Igaunijas draudžu savienības prezidents:

Šī ir mana pirmā ĢK sesija. Pirmās sesijas dienas ir bijušas dziļi iedvesmojošas un garīgi pacilājošas. Ir tik iespaidīgi redzēt, kā vispasaules draudze apvienojas, neskatoties uz mūsu atšķirīgo izcelsmi un kultūru. Ir spēcīga misijas apziņa un vēlme

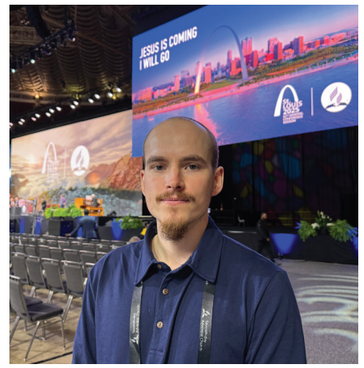

Aleksandrs Tsugajs

palikt uzticīgiem Dieva Vārdam visā, ko darām. Mana lūgšana ir, lai katru šeit pieņemto lēmumu vadītu Svētais Gars un lai uzmanības centrā joprojām būtu evaņģēlija izplatīšana un cilvēku sagatavošana Jēzus drīzajam atgriešanās brīdim.

Mūsu brāļiem un māsām Baltijas ūnijā un visiem, kas vēro mūs visā pasaulē, vēlos teikt: "Jūs esat svarīga šīs vispasaules draudzes ģimenes daļa! Pat ja jūs fiziski neesat šeit, jūsu lūgšanas un atbalsts ir svarīgs. Esiet iesaistīti, palieciet uzticīgi un turpiniet atbalstīt mūsu vadītājus lūgšanās! Būsim vienoti Kristū un darīsim katrs savu daļu misijas darbā tajā vietā, kur Dievs mūs ir aicinājis!"

Darjus Eičins (*Darius Eičinas*), Lietuvas draudžu savienības delegāts, pārstāv Komunikācijas nodaļu, medijus, IT:

Darjus Eičins

Šī ir mana pirmā ĢK sesija. [..] mana galvenā cerība ir šajās sanāksmēs redzēt vienotību, neskatoties uz mūsu atšķirīgo pieredzi un redzējumu, kāds ir dažādās pasaules malās. Mana lūgšana ir, lai Svētais Gars vadītu mūsu diskusijas un palīdzētu mums atrast kopīgu valodu, strādājot kopā Dieva misijas labā.

Egle Miļūniene (*Eglė Miliūnienė*), Lietuvas draudžu savienības delegāte, ierindas draudzes locekle:

[..] Ir ļoti interesanti redzēt kongresa norisi un piedalīties Dieva draudzes darbā. Esmu ļoti pateicīga Dievam par šo iespēju. Cik brīnišķīgi ir redzēt tik daudz Dieva bērnu, kas sapulcējušies vienuviet! Dažādi cilvēki, tautības, valodas, kultūras. Jā, mums var būt dažādi viedokļi, bet Jēzū Kristū mēs visi esam viens. Pie sevis teicu: "Oho! Šī ir Tava tauta, Dievs! Šī ir mana draudze, un es esmu daļa no tās. Gods Tev, mans Debesu Tēvs. Esmu sajūsmā!" Lai notiek Dieva griba. Lai Svētais Gars ir ar mums visiem, kad darām Tā Kunga darbu! [..]

Imants Ģipslis, Latvijas draudžu savienības prezidents/ bīskaps:

Dodoties uz ĢK kongresu, mani piepildīja gaidas, ka vēlos redzēt un satikt adventistus no dažādām pasaules valstīm, piedzīvot vienotību dažādībā. Mana lūgšana ir par to, lai Svētais Gars nošķir kalpošanai ĢK līmenī tos cilvēkus, kurus Dievs vislabāk varētu izmantot, lai aizsniegtu šī gadsimta cilvēkus. Ceru satikt arī tos brāļus un māsas, kuri ir bijuši Latvijā, vadot semināru nodaļu vadītājiem, draudzes locekļiem un mācot studentus. Pāri visam esmu ļoti pateicīgs par šādu privilēģiju un priekštiesību – atrasties šeit, jo visus šos gadus, kopš esmu adventistu draudzē, esmu lasījis un skatījies internetā par ĢK norisēm. Tagad es varu piedalīties šeit klātienē, kā arī ar balsošanas starpniecību būt daļa no ĢK kongresa. Šī sesija, tāpat kā citas, ir vēsturisks notikums visai adventistu vispasaules draudzei.

Jekaterina Podbrezska, Latvijas draudžu savienības delegāte, Rīgas 4. draudzes locekle:

Kad ierados Sentluisas lidostā, mani patīkami pārsteidza cilvēki ar zīmēm: "St. Louis GC 62 session". Sagaidīšanas komanda no mūsu draudzes jau bija klāt kopā ar tulkiem, kuri izdalīja brošūras un bukletus par Sentluisu. Viņi arī bija gatavi atbildēt uz jautājumiem par ceļošanu uz galamērķi. Viesnīcas foajē bija pilns ar cilvēkiem no dažādām pasaules malām, taču viss bija skaidri norādīts un labi organizēts. Reģistrācijā Transeiropas divīzijas delegātiem mani sirsnīgi sveica Dīns un Mišela. Viņi piedāvāja ūdeni un dažādus atspirdzinājumus, biju patīkami pārsteigta par plašo izvēli, kas piemērota dažādām gaumēm. Reģistrācijā saņēmu arī dāvanu – mugursomu, kurā bija portatīvais lādētājs, termopudele karstiem un aukstiem dzērieniem, kā arī vairāki bukleti ar programmu, reglamentu un atskaitēm par mūsu draudzi. Tas viss apliecina, cik rūpīgi šis pasākums ir plānots. Aizkulisēs darbojas tik daudz cilvēku, lai viss būtu skaidrs, ērts un viesmīlīgs. Mana cerība un lūgšana šim kongresam ir, lai caur Dieva mīlestību un spēku mēs vienotos savā dažādībā.

Māris Melngalvis, Latvijas draudžu savienības delegāts, Siguldas draudzes loceklis:

Jau ierodoties Sentluisā, bija saprotams, ka liela daļa cilvēku, ko sastopam sabiedriskajā transportā, uz ielas vai viesnīcā, ir mūsu brāļi un māsas Kristū. Līdzīgas sajūtas ar ģimeni piedzīvojām arī pagājušajā vasarā vispasaules Ceļa meklētāju nometnē Vaiomingā (ASV), kur ik uz soļa redzējām automašīnas ar uzrakstiem, kas apliecināja – arī viņi dodas uz nometni.

Tā ir unikāla pieredze – redzēt un sajust, cik mūsu ir daudz. Šī ir īpaša iespēja iepazīties ar jauniem ticības ceļabiedriem, atjaunot senas draudzības un stiprināt saikni ar tiem, ar kuriem ejam kopīgu ceļu. Būt vienā vietā ar tik daudziem, kas dalās vienā ticībā, cerībā un kalpošanā, ir patiešām aizkustinoši. Esmu no sirds pateicīgs par šo priekštiesību – būt šeit un to visu piedzīvot! Jau pirmajā ĢK kongresa dienā bija skaidri jūtams – pat ja mūsu skatījumi dažkārt atšķiras, mūs vieno kaut kas daudz Lielāks. Šeit, starptautiskā draudzes pulkā, kļūst īpaši skaidrs: dažādība nav šķērslis, ja sirdis vieno Kristus.

Angelika Kāska (*Angelika Kaask*), bijušā Baltijas ūnijas prezidenta, tagadējā Īslandes konferences prezidenta Ivo Kāska sieva (kongresā piedalījās kā ģimenes locekle):

Tā bija mana pirmā reize, kad apmeklēju ĢK, un tā bija ļoti īpaša pieredze. Man ļoti patika redzēt tik daudz cilvēku no dažādām valstīm, sarunāties ar viņiem pie pusdienu galda, uzzināt par viņu kultūru un klausīties viņu stāstos. Arī izstāžu zona bija patiešām iespaidīga. Mūsu draudzei ir tik daudz dažādu kalpošanu, un katra no tām veic lielisku darbu visā pasaulē. Es patiesi lepojos būt daļa no šīs ģimenes.

No kreisās – Māris Melngalvis, Jekaterina Podbrezska, Imants Ģipslis

Egle Miļūniene

Angelika Kāska

Alla Nimmika (*Alla Nõmmik*), Baltijas ūnijas prezidenta Dāvida Nimmika sieva (kongresā piedalījās kā ģimenes locekle):

Ir grūti izcelt kaut ko vienu, jo viss bija lieliski. Man patika rīta dievkalpojumi, kuros brālis Bredšovs apskatīja visas mūsu draudzes pamatmācības no mūsdienīga un personīga skatupunkta, sniedzot atsvaidzinošas atziņas un pieskaroties mūsu pašu vājākajām vietām, vienlaikus vēršot mūsu uzmanību uz Jēzu. Tāpat man patika kopdziedāšana sieviešu sapulcēs un ziņojumi par šo darbu no dažādām pasaules malām. Ļoti acis atveroša ir iespēja pastaigāties pa izstāžu zonu, runāt ar cilvēkiem un uzzināt par draudzes darbu visā pasaulē. [..]

Anna Galeniece, ĢK kongresa delegāte, E. Vaitas mantojuma fonda direktora vietniece:

Šis ir pirmais kongress, kurā piedalos kā delegāte un varu ņemt dalību balsošanā. Iepriekšējos trijos [..] esmu bijusi vienkārši kā apmeklētāja. Tāpēc šoreiz man ir ļoti interesanti, dažreiz garlaicīgi (smejas), jo ir jautājumi, kas tiek apskatīti atkal un atkal, bet kopumā tiešām ļoti interesanti, izglītojoši un ļoti iedvesmojoši redzēt cilvēkus, kas nāk no visas pasaules – redzēt, kā draudzei klājas, kā tā aug. Priecē, ka jaunievēlētais vadītājs ir īpaši orientēts uz misiju un vēlas to veicināt vēl vairāk. Ceru, ka tas ieņems pareizo virzienu, bez teoloģiskiem kompromisiem. Jo būtu muļķīgi neredzēt, ka tiešām dzīvojam pēdējos laikos. [..]

Jau pirms šī kongresa notika sirsnīgas un ilgstošas lūgšanas, lai Svētais Gars mūs vieno. Un es piedzīvoju, ka tas šeit notiek! Šobrīd. Šī vienotība. Protams, ir dažas balsis pret, tas ir normāli, bet nav dalīšanās.

Ir patiess prieks satikt draugus no visas pasaules un iepazīt jaunus. Ne tikai tāpēc, ka esmu delegāte, bet arī tāpēc, ka pārstāvu Elenas Vaitas mantojuma fondu. Sarunājoties ar cilvēkiem, varu vairāk domāt par draudzes vēsturi un Elenu Vaitu. Protams, arī satikt jūs no Latvijas ir liela privilēģija, redzēt jūs šeit smaidīgus. Gribētu vairāk zināt par to, kā iet Latvijā, tāpēc būšu priecīga redzēt Transeiropas divīzijas (TED) ziņojuma video. Man ir vēlme arī turpmāk sniegt savu ieguldījumu, sadarbojoties gan ar Latvijas draudžu savienību, gan Baltijas ūniju, gan TED.

Ēriks Galenieks, pārstāv Bībeles izpētes institūtu[1]:

Mans iespaids ir, ka katrs ĢK kongress ir kaut kas nebijis, unikāls un vienreizējs. Šis ir unikāls ar to, kādā vēsturiskā laikā mēs dzīvojam. Vieglāk nebūs. Būt tikai grūtāk un grūtāk... Protams, ka misijas aspekts vieno visus kongresus, bet šajā īpašs ir aicinājums uz katra draudzes cilvēka iesaisti: "Es iešu!" Tā ir jāatbild Kristum. Pasaule brūk un jūk pa visām vīlēm. Un, kas zina, varbūt šī ir pēdējā šāda veida tikšanās. Arī E. Vaita raksta: "Kara gars satraucis tautas no viena Zemes gala līdz otram." ("Liecības draudzei", 9. sēj.)

[1] Bībeles izpētes institūts (*Biblical Research Institute*) ir daudzfunkcionāls institūts, kurā viena no galvenajām funkcijām ir teoloģisku jautājumu izpēte un interpretācija. Šajā darbā pēc nepieciešamības tiek iesaistīti institūta darbinieki un Septītās dienas adventistu (SDA) teologi no visas pasaules. Svarīga institūta funkcija ir reaģēt uz izaicinājumiem, pārpratumiem un kļūdainām interpretācijām, kas saistītas ar Bībeles doktrīnām, kā tās tiek pasniegtas SDA draudzē. Tāpat ļoti svarīga ir dialoga veidošana ar citām reliģiskajām organizācijām, lai mazinātu spriedzi, pārpratumus un aizspriedumus attiecībā uz SDA draudzi. Šis aspekts ir saistīts ar dažādu materiālu sagatavošanu pēc nepieciešamības, lai aizstāvētu adventistu izpratni par Bībeli. Papildus tam institūts rīko seminārus, forumus un Bībeles konferences Bībeles pamatstudījās un teoloģijas jautājumos draudžu savienību, ūniju un divīziju līmenī mācītājiem, Bībeles skolotājiem, administratoriem un citiem ieinteresētiem darbiniekiem, kā arī pasniedz intensīvus kursus teoloģijas mācību iestādēs visā pasaulē. Tas koordinē un sniedz palīdzību Bībeles pētījumu komitejām dažādās pasaules SDA draudzes nodaļās.

Tas nozīmē, ka laika ir palicis ļoti maz. Tas nozīmē, ka mums ir jādzīvo tā, lai, pateicoties Svētā Gara darbībai, neviens un nekas nenostātos starp mums un Kristu. Lai mēs spētu būt Kristus pārstāvji ar Viņa līdzjūtību, mīlestību, enerģiju. Jo mums visiem ir viens ceļvedis – Bībele.

Es ticu arī tam, ka tālāk virzīties varam tikai uz ceļiem. Mums jāpiesauc Dieva Vārds. Un nevaram iet ne pa labi, ne pa kreisi. Visas šeit dzirdētās svētrunas, uzrunas,

ziņojumi pamatojas uz šo – gan Dieva Vārdu, gan E. Vaitas rakstīto.

Nav noslēpums, ka Eiropa ir ļoti ateistiska un sekulāra. Bet mūsu uzdevums ir pasludināt evaņģēliju. Lēmums, vai to pieņemt, ir katra paša rokās. Dieva spēkā tas ir iespējams.

Ja runājam ļoti konkrēti, tad esam priecīgi satikt Latvijas draudžu savienības prezidentu un viņa dzīvesbiedri, jo mums ir tāds nodoms – Bībeles izpētes institūtā un plašākā mērogā ĢK organizācijā –, ka arī Baltijas ūnijas valstīs varētu novadīt apmācības. Pirms pāris nedēļām mēs organizējām divas Bībeles konferences: vienu Ukrainas ūnijā un vienu Maskavā. Šobrīd plānojam organizēt konferenci Austrālijā. Ceru, ļoti ceru, ka kādu dienu tiksimies arī Baltijas ūnijā.

NOSLĒGUMĀ

Sirsnīgs paldies visiem, kas lūdza par šo vispasaules draudzei tik nozīmīgo notikumu! Dieva apsardzība un vadība ir piedzīvota! Paldies visiem, kas ikdienā veic pašaizliedzīgu darbu, lai kalpotu draudzes un sabiedrības vajadzībām, lai dalītos vēstī par Jēzu, par Viņa nopelnu un glābšanas darbu.
Lai, jaunievēlētā ĢK prezidenta Ertona Kēlera vārdiem runājot, arī turpmāk mums katram izdodas būt nopamatotam Bībelē un ar fokusu uz misiju. Lai mūsu dzinulis ir nevis bailes, bet Cerība!

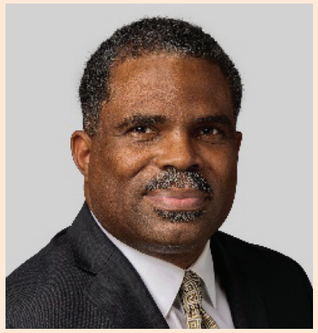
ĢK KONGRESĀ IEVĒLĒTĀS AMATPERSONAS

Ģenerālkonferences prezidents
Ertons Kēlers (*Erton C. Köhler*)

Ģenerālkonferences sekretārs
Ričards Makedvards (*Richard E. McEdward*)

Ģenerālkonferences mantzinis
Pols Duglass (*Paul H. Douglas*)

Transeiropas divīzijas prezidents
Daniels Duda (*Daniel Duda*)

Transeiropas divīzijas sekretārs
Roberts Čizmadia (*Robert Cs. Csizmadia*)

Transeiropas divīzijas mantzinis
Nenads Jepuranovičs (*Nenad Jepuranovic*)

Viceprezidenti
Tomass Lemons (*Thomas L. Lemon*)
Odrija Andersone (*Audrey E. Andersson*)
Pjērs Omelers (*Pierre E. Omeler*)
Artūrs Štēle (*Artur A. Stele*)
So Semjuels (*Saw Samuel*)
Leonards Džonsons (*Leonard A. Johnson*)
Roberts Osei-Bonsu (Robert Osei-Bonsu)

Ar pilnu jaunievēlēto amatpersonu sarakstu varat iepazīties šeit: *https://www.gcsession.org/voted_positions/#presidential*

Parasti uz Ģenerālkonferences kongresiem dodas delegāti un viņu ģimenes locekļi, taču šogad man pavērās īpaša iespēja – Ģenerālkonferences Komunikācijas nodaļa aicināja pievienoties Globālajai ziņu telpai (*Global Newsroom*). Tā nu es devos uz šo nozīmīgo pasākumu kā daļa no Transeiropas divīzijas digitālā satura veidošanas komandas.

Ģenerālkonference ir patiesi iespaidīgs notikums, un es jutos pagodināta, ka varēju būt daļa no tā – klātesoša vietā, kur tiek pieņemti lēmumi, kas ietekmē mūsu draudzi visā pasaulē. Kopš pievienošanās Baltijas ūnijas komandai man ir bijusi iespēja piedalīties jau divos kongresos – Latvijas draudžu savienības un Baltijas ūnijas –, tāpēc man bija zināms priekšstats par kongresu norisi un darba kārtību. Tomēr Ģenerālkonferences mērogs un vienotības gars sniedza pavisam jaunu pieredzi un iedvesmu.

Kā vienai no Transeiropas divīzijas jauniešu pārstāvēm man bija privilēģija iepazīties ar daudziem iedvesmojošiem jauniešiem no mūsu reģiona. Tas bija īpašs prieks – redzēt, ka arī šāda mēroga un nozīmes pasākumā tiek iesaistīti jaunieši, jo arī viņu balss ir nozīmīga un ir pelnījusi tikt uzklausīta.

Vēlos iedrošināt mūsu draudžu mācītājus un vadītājus – uzticiet jauniešiem kalpošanas iespējas un atbildības savās draudzēs! Iekļaujiet viņus lēmumu pieņemšanā, ļaujiet viņiem piedalīties, augt un līdzdarboties! Mūsu jaunieši nav tikai nākotne, viņi ir arī tagadne, un viņiem ir daudz, ko dot.

Šī kongresa laikā vēl jo spilgtāk izjutu, cik svarīgs ir jauniešu skatījums – mēs varam un vēlamies veidot draudzi par vietu, kur paši jūtamies piederīgi un kur ar prieku aicinām savus draugus. Tā kļūst par dzīvu un patiesu kopienu, kur katram ir sava vieta, arī jauniešiem.

Ēdienreizes šajā kongresā kļuva par īpašu laiku – tās vienoja mūs, jauniešus, ne tikai pie galda, bet arī domās. Mēs pārrunājām tikko pieņemtos vai vēl gaidāmos lēmumus, dalījāmies iespaidos un iedrošinājām cits citu. Taču daudzas ēdienreizes bija vēl īpašākas – mūsu divīzijas jauniešu nodaļas vadītājs Marsels Džioalda (*Marcel Ghioalda*) bija uzaicinājis viesus no dažādām pasaules vietām, lai viņi dalītos pieredzē par jauniešu kalpošanu savos reģionos.

Īpaši spilgti atmiņā palika divas sarunas. Viena no tām – ar Ķīnas Jauniešu nodaļas vadītāju – atklāja pavisam citu realitāti. Bija grūti aptvert, ka Ķīnā draudzes darbojas slepeni, jo kristīgā ticība tur nav atļauta. Un tomēr – viņu draudžu skaits aug un jauniešu konferences ir tik apmeklētas, ka dažkārt pat nepietiek vietas, kur apsēsties.

ĢENERĀLKONFERENCES IESPAIDI

Šī stāsta drosme un dedzība iedvesmoja dziļi. Otra saruna – ar Ģenerālkonferences viceprezidenti Odriju Andersoni – bija īpaši nozīmīga mums, jaunajām sievietēm. Viņa dalījās savā dzīves ceļā,

atgādinot, ka katrs neliels pavērsiens var būt solis pretī kādam lielākam mērķim, ko šobrīd vēl nespējam saskatīt. Viņas stāsts iedrošināja mūs saprast, ka arī sievietēm ir vieta vadībā, lēmumu pieņemšanā un atbildīgos amatos gan draudzē, gan dzīvē.

Darbošanās Ģenerālkonferences Komunikācijas nodaļā bija īpašs un neaizmirstams piedzīvojums. Mēs bijām ap 350 cilvēku liela komanda, un katrs pārstāvēja savu ūniju vai savienību no dažādām pasaules malām. Šeit vienkopus satikās žurnālisti, fotogrāfi, videooperatori, tulkotāji, sociālo mediju speciālisti un citi savas jomas profesionāļi, kurus vienoja kopīgs mērķis – kvalitatīvi, ātri un radoši nodot ziņas par notiekošo.

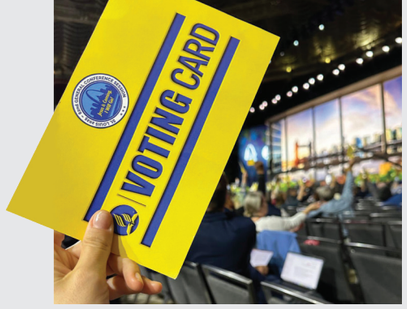
Aizkulisēs valdīja īsts darba drudzis, saturs tika apstrādāts ar pārsteidzošu ātrumu un augstu profesionalitāti. Katrs komandas loceklis zināja savu lomu, un sadarbība starp tik dažādām kultūrām un pieredzēm radīja īpašu sinerģiju. Bija iedvesmojoši redzēt, kā no dažādu cilvēku ieguldījuma dzimst vienots un spēcīgs vēstījums, kas sasniedz draudzes locekļus visā pasaulē.

Kopumā varu teikt, ka esmu neizsakāmi pateicīga par iespēju piedalīties un kalpot Ģenerālkonferences Komunikācijas nodaļas darbā. Šī pieredze paplašināja manu redzējumu par to, cik nozīmīga ir digitālā klātbūtne arī draudzes vidē – kā tā spēj sasniegt, iedrošināt un vienot cilvēkus visā pasaulē.

Šis pasākums man ir devis ne tikai jaunas prasmes un iespējas, bet arī vērtīgus draugus un skaistas atmiņas, kas paliks sirdī uz ilgu laiku. Tā bija vieta, kur kalpošana un mācīšanās gāja roku rokā un kur katrs mirklis kļuva par daļu no lielāka stāsta, kurā man bija gods būt līdzdalīgai.

Patrīcija Oberte

IESKATS PRESES KONFERENCĒ AR JAUNIEVĒLĒTO SEPTĪTĀS DIENAS ADVENTISTU ĢENERĀLKONFERENCES PREZIDENTU ERTONU KĒLERU

Pārstāve no "Hope Channel", Brazīlija:

Šis ir īpašs laiks Brazīlijai un Dienvidamerikai[1]. Pirmā lieta, ko gribu jautāt, – ko jūs vēlētos pateikt Brazīlijas un Dienvidamerikas cilvēkiem?

Esmu ļoti pateicīgs viņiem! Vairāk nekā 30 gadus es kalpoju Brazīlijā, dažādos tās reģionos, un es ļoti daudz esmu no šiem cilvēkiem mācījies. Tie ir mani cilvēki, bet nu viņi nav vienīgie, kuriem es šobrīd kalpoju un kuri ir manā sirdī. Man ir daudz draugu, brāļu un māsu visā pasaulē. Bet Dienvidamerikas cilvēki ir mani skolotāji, un es esmu viņiem par to pateicīgs. Ceru, ka, kalpojot šajā amatā, ar cieņu nesīšu Brazīlijas vārdu.

Pārstāvis no žurnāla "Spectrum":

Ko jūs plānojat darīt ar tādām lietām kā sieviešu ordinācija vai ar homoseksuāli orientētiem cilvēkiem?

(*E. Kēlers smaida, auditorija smejas.*) Jau pašā sākumā jūs man uzdodat šādu jautājumu? [..] Es esmu atvērts runāt ar ikvienu, bet būšu uzticīgs Bībelei. Visas sarunas tiks saskaņotas ar mūsu vēsti, identitāti un mūsu ticību Dieva Vārdam. Esmu gatavs runāt ar ikvienu, kurš savukārt ir gatavs saskaņot savu dzīvi ar Bībeli. Draudze ir domāta visiem. Es saprotu, ka mēs esam dažādi kultūrā, valodā, dzimumā un daudzās citās lietās, un es ticu, ka man ir jābūt vadītājam priekš visiem draudzes cilvēkiem, ne tikai daļai draudzes, bet visai draudzei. Taču kā Dieva draudzes līderim man ir jābūt uzticīgam Viņa atklāsmei, un es vēlos savu līderību balstīt uz Bībeli un būt atvērts dialogam.

Pārstāve no "GC Youth":

Kā māstergaide un jauniešu vadītāja vēlos uzdot jautājumu – kāda ir jūsu vīzija attiecībā uz jauniešiem draudzē?

Pirmkārt, ļaujiet man jums ko atgādināt! Man Sentluisa ir ļoti īpaša vieta, jo 2005. gadā es biju Dienvidamerikas divīzijas Jauniešu nodaļas vadītājs. Tajā laikā es tiku ievēlēts par Jauniešu nodaļas vadītāju arī Ģenerālkonferencē, tāpēc nevarēju kalpot Dienvidamerikā. Bet man izdevās veidot labu sadarbību starp šīm nodaļām. Es gribētu būt jauno cilvēku balss. Es vēlos dzirdēt viņu viedokli un vēlos, lai mums būtu dialogs ar jauniešiem. Viņi ir īpaši. Tur, kur ir jaunieši, tur ir nodošanās, radošums, fokuss. Mūsu draudzei ir vajadzīga enerģija, kas piemīt jauniešiem, un es vēlos būt ļoti tuvu šai grupai.

Spānijas ūnijas pārstāvis:

Kāda ir jūsu lielākā prioritāte un kādas – lielākās bažas?

Kā varat iedomāties, man nav bijis daudz laika, lai sakārtotu domas un atbildētu visaptverošā veidā. Bet varu minēt vismaz divas lietas. Manas prioritātes ir vienotība un misija. Ja mums būs vienotība, mēs misijā būsim spēcīgāki. Ja būsim vienoti, tad mūsu identitāte būs noteikta, tad Svētais Gars nāks un mājos mūsu vidū. Uzskatu, ka vienotība ir lielākā vajadzība, kas mums kā draudzei ir. Es nesamazinu Bībeles vai Praviešu Gara vērtību, bet ticu, ka tieši vienotība spēj pārvarēt izaicinājumus, ar kuriem saskaramies.

Tie, kuri mani pazīst, zina, ka visus šos gadus, strādājot Brazīlijā, es biju fokusēts uz misiju. Jo es ticu, ka tas ir Dieva aicinājums mums. Es vēlos to uzsvērt un ticu, ka mums, draudzei, darba kārtībā ir misija, lai paveiktu to, ko mums ir uzticējis Kungs.

Runājot par lielākajām bažām, man nav bijis daudz laika par to domāt, pieņemot aicinājumu kalpot šajā amatā. Iepazīstinot delegātus ar sevi, es minēju, ka pieņemu šo aicinājumu, uzticoties Dievam. Es nedomāju par nākamo nedēļu, nākamo mēnesi vai gadu. Es sagaidīšu katru jaunu dienu, ticot, ka Dievs visu vada. Protams, būs problēmas, izaicinājumi, kurus es nezināšu, kā risināt, bet ar lūgšanu un vadību no Bībeles, ar svētījušos cilvēku padomiem mēs tās risināsim. Nevaru pateikt vienas lielākās bažas. Man to ir daudz, bet es nevaru nosaukt ko vienu konkrētu.

> Kā Dieva draudzes līderim man ir jābūt uzticīgam Viņa atklāsmei, un es vēlos savu līderību balstīt uz Bībeli un būt atvērts dialogam.

***Global News Room* pārstāvis:**

Ja jums nebūtu nekādu ierobežojumu, ko jūs darītu? Vai ir kāds sapnis, ko jūs vēlētos piepildīt, ja jūsu rīcībā būtu visi nepieciešamie resursi?

Manā sirdī ir sapnis. Tas nav tāpēc, ka esmu prezidents vai sekretārs. Tas ir mans personīgais sapnis, esmu tam veltījis savu dzīvi. Mana dzīve ir pilnībā veltīta draudzes misijai. Ja man būtu finanses, ietekme, visas iespējas bez ierobežojumiem, es gribētu sūtīt cilvēkus uz visiem mūsu zemes nostūriem, lai sludinātu par Jēzus otro atnākšanu. Tā būtu mana prioritāte.

[1] Jautājums saistīts ar to, ka jaunievēlētais ĢK prezidents nāk no Brazīlijas. (*Red. piez.*)

Pārstāve no adventistu universitātes Rumānijā:

Kāds ir jūsu skatījums uz izglītību un kādas ir jūsu gaidas?

Man patīk visu apkopot. Kolēģi dažreiz joko, ka man vienmēr ir divas vai trīs lietas, ko teikt. Tas ir labākais veids, kā saglabāt skaidru mērķi. Domājot par izglītību, man prātā ir šīs trīs lietas. Pirmkārt – izcilība. Mūsu izglītībai ir jābūt labākajai akadēmiskajā vidē. Mēs neesam aicināti būt tikai garīgi vai tikai fokusēti uz misiju, tikpat svarīgi, ka esam aicināti uz izcilību. Ļaudīm vajadzētu uzlūkot mūs un teikt: "O! Šie cilvēki ir patiešām īpaši!" Otrkārt – mūsu identitāte. Adventistu izglītībai ir jābūt vairāk *adventiskai*. Jo Dieva svētības var nākt pār institūciju tad, kad to vada Dieva Vārds. Es ticu, ka identitāte mūsu institūcijās ir vitāli svarīga. Treškārt – nodošanās misijai. Mūsu universitātēs ir daudz jaunu, spožu, drosmīgu cilvēku, kas var izmantot savus talantus draudzes misijā.

Interamerikas divīzijas pārstāvis:

Kāds ir jūsu redzējums par komunikācijas rīku izmantošanu misijas darba pabeigšanā?

Mēs redzam, ka komunikācija ir svarīgākais draudzes stratēģijā. Izmantojot komunikāciju, mēs varam aizsniegt cilvēkus tur, kur viņi atrodas. Mēs varam runāt valodā, kuru tie saprot un kas viņiem ir saistoša. Mums ir jāiet laikam līdzi, modernizējot procesus, lai aizsniegtu cilvēkus viņu vajadzībās. Mēs varam stiprināt draudzes vienotību un misiju, cik tālu vien iespējams. Es redzu komunikāciju kā vienu no svarīgākajām draudzes stratēģijā. Ja jūs paskatīsieties uz laiku, kad biju vadītājs Dienvidamerikā, jūs redzēsiet liecības, ka arī tad tā bija draudzes prioritāte.

Pārstāvis no "Adventist Today":

Apsveicu! Šis ir vēsturisks brīdis! Man ļoti simpatizē tas, ka esat atvērts runāt ar ikvienu un vēlaties modernizēt procesus draudzē. Kā jūsu vadības veids atšķirsies no iepriekšējā? Piemēram, vai būs atvērta komunikācija ar dažādu uzskatu cilvēkiem? Vai arī attiecībā uz modernizēšanu, piemēram, vai mēs varam aiziet no grāmatu izplatīšanas uz kaut ko, kas ir daudz efektīvāks un draudzīgāks apkārtējai videi, kas iet roku rokā ar digitālajām lietām?

Paldies par jautājumu! Es gribētu izvairīties no šādiem salīdzinājumiem. Es strādāju kopā ar mācītāju Tedu Vilsonu vairāk nekā četrus gadus. Es viņam uzticos un apbrīnoju viņa raksturu. Nezinu, cik daudz vārdu es varētu izmantot, lai viņu raksturotu, un neesmu ieinteresēts akcentēt atšķirības. Man ir mans darba stils, viņam ir viņa stils. Ar laiku jūs redzēsiet atšķirības starp mums. Uzticība Bībelei, Praviešu Garam – tas nemainīsies. Bet esmu jaunāks nekā viņš. Man patīk izmantot tehnoloģijas draudzes labā. Dažas no šīm lietām varbūt ikdienā būs redzamas. Komunikācijas rīki būs tas, ko jūs noteikti redzēsiet, kur tiks ieguldīts daudz. Tehnoloģijas un resursi, viss, ko varam izmantot, lai fokusētos uz misiju. Mums ir daudz, kur augt. Es esmu daļa no administrācijas. Kad saku, ka ir lietas, kas jāuzlabo, nav tā, ka es saku kaut ko pret vadību, jo esmu daļa no tās. Bet es ticu, ka laiku pa laikam mums ir jāpārvērtē situācija un jāinvestē jomās, kas ir stratēģiski svarīgas. Turot roku uz pulsa, mēs varam izdarīt vairāk.

> Kādu es gribētu redzēt draudzi 2030. gadā? – Numur viens – uzticīgu Dievam. Numur divi – draudzei ir jābūt pieņemošākai attiecībā pret tiem, kas nāk uz draudzi. Numur trīs – es vēlētos redzēt draudzi, kura vairāk ir fokusējusies uz misiju.

Pārstāvis no Transeiropas divīzijas:

Man ir jautājums par vietējām draudzēm. Kādu jūs redzat draudzi pēc pieciem gadiem? Jo vietējās draudzes saskaras ar nopietniem izaicinājumiem, tās sastopas ar teoloģiskām nesaskaņām, etniskām atšķirībām. Kādu jūs gribētu redzēt draudzi 2030. gadā?

Numur viens – uzticīgu Dievam. Numur divi – draudzei ir jābūt pieņemošākai attiecībā pret tiem, kas nāk uz draudzi. Mēs zaudējam cilvēkus, jo mēdzam par tiem nerūpēties. Mums ir grūtības piesaistīt cilvēkus "no malas", jo ļoti fokusējamies paši uz savām atšķirībām, tādām kā tradīcijas un citām. Bet mēs nerūpējamies par cilvēkiem. Māceklība nozīmē rūpes par cilvēkiem. Ticu, ja mēs ieguldītos tajā mazliet vairāk, tas nestu pozitīvas pārmaiņas un draudze pēc pieciem gadiem varētu būt vairāk pieņemoša. Numur trīs – es vēlētos redzēt draudzi, kura vairāk ir fokusējusies uz misiju. Mēs ļoti daudz laika zaudējam sapulcēs, iekšējo problēmu risināšanā utt., bet mums vajadzētu veltīt vairāk laika misijai. Atceros, ka pirms vairākiem gadiem, kalpojot Brazīlijā, viens no draudzes vecākajiem teica: "Zini, kad mēs dzirdējām šo (tikko preses konferencē pieminēto) aicinājumu par grāmatu izplatīšanu, mēs to nepieņēmām. Mums likās, ka tas ir aicinājums citu pasaules valstu draudzēm. Trīs gadus mēs no tā izvairījāmies, bet beidzot nolēmām, ka varbūt vajadzētu pamēģināt kādu sabatu dalīt grāmatas." Tad viņš piebilda: "Zini, es kaut ko iemācījos. Mēs bijām ļoti sašķēlusies draudze. Kad sākām koncentrēties uz misiju, es sapratu, ka misija cilvēkus satuvina."

Jaunievēlētais prezidents atbildēja vēl uz daudziem citiem saistošiem jautājumiem, tādiem kā līdzsvars starp kalpošanu atbildīgā amatā un ģimenes dzīves līdzsvarošana, mūzika draudzē, sieviešu kalpošanas loma draudzē un attiecībā uz bērnu mantošanu Jēzum.

Visa intervija angļu valodā pieejama šeit: https://www.youtube.com/live/ySjK3_tcwpc?t=1609s.

Tulkoja un publicēšanai sagatavoja: Elīna Ģipsle

VĀRDS MĀCĪTĀJAM

NEPIECIEŠAMAIS FARAONS

Andris Pešelis – LDS Sabatskolas nodaļas vadītājs, Auces draudzes, Dobeles draudzes un Jelgavas draudzes mācītājs

"Un faraons jums neklausīs. Tad Es likšu Savu roku uz Ēģiptes zemi un izvedīšu Savus pulkus, Savu Israēla tautu, no Ēģiptes zemes ar lielām tiesām. Un ēģiptieši atzīs, ka Es esmu Tas Kungs, kad Es izstiepju Savu roku pār Ēģipti un ka Es izvedu Israēla bērnus no viņu vidus." (2. Moz. 7:4, 5)

Sabatskolas tēma par 2. Mozus grāmatu ir ļoti interesanta. Lieliski, ka pēc ilgāka laika mums beidzot ir labi izstrādāts sabatskolas materiāls, un man pat nav nepieciešamības neko daudz komentēt vai rakstīt skolotājiem, lai palīdzētu viņiem tikt galā ar sabatskolas vadīšanas uzdevumu. Par šī ceturkšņa apcerējumu man ir prieks, un, ceru, par to ir prieks arī mūsu draudzēs!

Kādā no sabatskolas nodarbībām bija temats par faraona "cieto sirdi". Atceros, ka šajā tematā piedalījos sabatskolas nodarbībā Jelgavas draudzē. Notika diskusijas par senseno "grūto" rakstu vietu – par faraona cieto sirdi. Pa visiem noskaidrojām, kas ar šo sirdi nebija kārtībā un ka pie tās "cietuma" bija vainojams pats faraons. Dievam nav cita instrumenta, kā ietekmēt cilvēku, vien Dieva mīlestība. Vienam cilvēkam šī mīlestība kausē sirdi, citam – tieši pretēji – to nocietina. Faraons atraidīja Dieva žēlastības gaismas starus, tādēļ ieguva sev likumsakarīgi "cieto" sirdi.

Paralēli tam izcēlās doma, vai nebūtu bijis labāk, ja tāda faraona vispār nebūtu bijis. Būtu bijis labāks faraons, kurš neliktu šķēršļus, un Israēls varētu iziet no Ēģiptes daudz vieglāk un ātrāk. Tomēr bez šāda Ēģiptes faraona minētais notikums zaudē savu nozīmi. Faraons ir nepieciešams! Faraona stūrgalvība ir nepieciešama!

Ja mēs iztēlotos šī notikuma norisi, atbilstoši kurai israēlieši iziet no Ēģiptes bez piepūles vai grūtībām, tad viņi nemaz nenovērtētu šo priekštiesību. Tas viņiem liktos pārāk viegli, lai to vispār vēlāk atcerētos. Tā tas nedrīkstēja notikt. Uzvara, kas iegūta bez cīņas, nemaz nav uzvara. Nav arī tā, ka Dievs speciāli būtu radījis šķēršļus, tomēr Viņš tos Savā gudrībā pieļāva, lai panāktu audzināšanas efektu.

Dažkārt vecāki savā mīlestībā bērniem sagādā visu nepieciešamo priekšā stāvošajos dzīves pārbaudījumos, lai tikai tiem nebūtu jācieš grūtības. Vecāki atceras savas bērnības grūtības un tādēļ rīkojas tieši tā, tomēr bērni to pavisam maz novērtē, jo pierod pie atvieglinātajiem apstākļiem. Dažkārt viņi vēl izsaka pretenzijas un iegribas, tā sāpinot savus vecākus. Turpretī, kad šiem bērniem pašiem ir jācīnās par savām uzvarām, tad viņu uzvara pašu acīs iegūst pavisam citu vērtību.

Apustulim Pāvilam bija "dzelonis miesā", lai viņš nekļūtu augstprātīgs (2. Kor. 12:7). Savu liecību par Kristu viņam nācās nest lielās grūtībās: "Bieži biju ceļojumos, ūdens briesmās upēs, laupītāju briesmās, briesmās savu ļaužu vidū, briesmās pagānu vidū, briesmās pilsētā, briesmās tuksnesī, briesmās uz jūras, briesmās viltus brāļu starpā, darbā un pūlēs, daudzās bezmiega naktīs, izsalkumā un slāpēs, daudzreiz badā, salā un kailumā." (2. Kor. 11:25–28) Tādēļ apustulis Pāvils ļoti augsti novērtēja gan draudzes, gan arī sludināšanu Kristus vārdā.

Nezāles traucē. Taču uzvara pār nezālēm dod lielāku vērtību gūtajai ražai. Arī rakstura "nezāles" ir traucējošas, bet uzvara pār tām sniedz lielāku gandarījumu par šķīstu raksturu, kurš gūts ticībā uz Kristu.

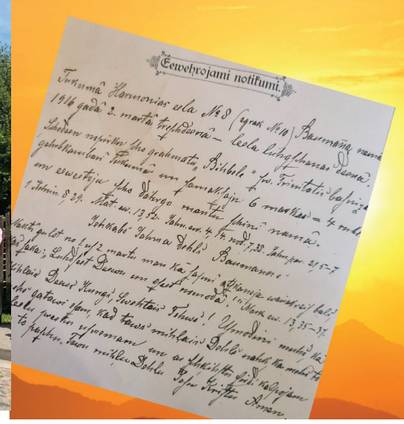
Atkārtošu vēlreiz: "Faraons ir nepieciešams!" Lai novērtētu savas dzīves uzvaras un Dieva dāvātos apsolījumus, grūtības un šķēršļi ir nepieciešamība. Jā, faraons 2. Mozus grāmatā ir "sliktais puika", taču viņš paveic ļoti labu darbu attiecībā uz israēliešiem. Viņš tiem sniedz nepieciešamo audzināšanu un nostiprina apziņu, cik lielu dāvanu Dievs tiem bija dāvājis līdz ar atbrīvošanu no verdzības – "Kungs, tavs Dievs, tevi pārmāca, itin kā kāds savu dēlu pārmāca"; "ka Viņš tevi pazemotu un pārbaudītu, ka Viņš zinātu, kas ir tavā sirdī, vai tu Viņa baušļus turēsi, vai nē" (5. Moz. 8:5, 2).

"Pareizais veids, kā tikt galā ar grūtībām, ir nevis mēģināt no tām izbēgt, bet tās pārvarēt. Tas attiecas uz visām disciplīnām, uz agrākajām tāpat kā uz visvēlākajām. Ja bērna pirmā audzināšana ir nokavēta un kā sekas tam ir nostiprinājušies ļauni ieradumi, tas padara vēlāko audzināšanu daudz grūtāku un dara disciplīnu pārāk bieži par sāpīgu procesu." ("Audzināšana", 296. lpp.)

Dažkārt, kad draudzes locekļi satiekas, viņi stāsta cits citam par savām grūtībām. Viņiem visiem ir šie "faraoni" vai "Goliāti", vai "amaleķieši", kas apbēdina, traucē un apgrūtina. Tomēr tie visi ir nepieciešami garīgajā ceļā uz Debesu dzimteni. Tas iedvesmo dziesmās un lūgšanās pateikties par noieto ceļu un gūtajām uzvarām, līdz ar to apliecinot, ka ļaunajiem spēkiem nav izdevies iebiedēt ar "faraonu", bet gan – ka tie panākuši pavisam citu efektu un ka Dieva gudrībā ir iegūta skaista uzvara.

Tādēļ nekurnēsim par sastaptajiem "faraoniem"! Tie ir nepieciešami!

ATSKATS

PIEPILDĪTS SENS VĒLĒJUMS

Jūlijā Tukumā Rožu svētku laikā aicinājām apmeklētājus uz draudzes muzikālu pēcpusdienu. Vēlējāmies pastāstīt mūsu draudzes nama interesanto vēsturi un vest tuvāk Dievam ar Viņu pagodinošu mūziku.

Pasākumu atklāja draudzes koris ar kanonu "Sūti, Kungs, gaismu". Turpinājumā skanēja muzikālās grupas "Debesu rati" izpildītās dziesmas. Tās nevienu neatstāja vienaldzīgu, jo skaistās melodijas papildināja tekstu – rakstu vietas no Dieva Vārda.

Tad sekoja Ojāra Birziņa sagatavotais vēsturiskais apskats.

Nams Tukumā, Harmonijas ielā 10, ir celts 1910. gadā. Šogad ir šī nama 115. dzimšanas diena. 1912. gadā to nopirka Jakobs Baumans. Ir saglabājusies viņa Bībele, kuras lappusē "Ievērojamas ziņas" rakstīts: "Tukumā, Harmonijas ielā Nr. 10, Baumana namā 1916. gada 2. martā, trešdienā – lielā lūgšanas dienā. Šodien nopirku šo grāmatu Bībeli Sv. Trīsvienības baznīcas ģērbkambarī [..] un iesvētīju šo vērtīgo mantu šinī namā. "Un lai Tavas acis būtu atvērtas pār šo namu dienu un nakti, pār šo vietu, par kuru Tu tiki sacījis: lai Mans vārds tanī mīt. Kaut Tu paklausītu šo lūgšanu, kādu Tavs kalps šinī vietā Tev teic." 1. Ķēn. 8:29"

1940. gadā ēkas īpašnieki bija Jakoba sieva Anna un viņu dēls Georgs Baumans. 1919. gadā viņš bija jaunizveidotās Latvijas armijas kavalērijas eskadrona komandieris. Ar zobenu rokā viņš cīnījās par Latvijas neatkarību. Pēc atvaļināšanas no armijas dienējis LR Iekšlietu ministrijas dienestā. Bijis Lāčplēša Kara ordeņa kavalieris. Mainoties valsts varai, 1940. gada 21. septembrī apcietināts un notiesāts uz desmit gadiem labošanas darbu nometnē Sibīrijā. Miris 1943. g. Kranojarskas apgabalā.

Baumana nams tika nacionalizēts. 1992. gadā tas tika denacionalizēts. Īpašumu atguvušie tuvinieki vēlējās to pārdot. Ēka tika piedāvāta arī reliģiskām organizācijām, bet ieinteresēto nebija. Kad mūsu draudze uzzināja par šo īpašumu, notika sarunas. 2004. gadā šo namu no Georga Baumana mazmeitas iegādājās Septītās dienas adventistu draudze.

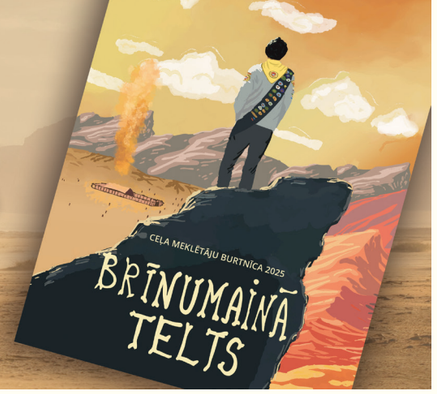
Kad Ojārs bija pabeidzis savu stāstījumu, mūsu mācītājs Daumands Sokolovskis atgādināja Bībelē minēto purpura pārdevēju Lidiju, kura kristījās ar visu savu namu, un romiešu virsnieku Kornēliju, kura namā "Svētais Gars nāca pār visiem, kas šos vārdus dzirdēja" (Ap. d. 10:44). Kāda tā ir svētība – nams, kurā dzīvo Dieva Vārds!

Un atkal skanēja mūzika! Neparasts duets: divas vijoles – Daumands Sokolovskis un Zane Mikijanska. Jēkabs Mediņš "Prelūdija" (pianiste Evelīna Vasiļonoka), skaists pārsteigums – čellists Pēteris Sokolovskis un pianiste Tatjana Sokolovska atskaņoja Gabriela Forē "Pēc sapņa".

Apmeklētājiem tika uzdāvināta atziņām un dziļi sirdi uzrunājošām melodijām bagāta pēcpusdiena. Dievs ir piepildījis sava kalpa lūgšanu. Pēc 88 gadiem Baumana namā atkal godā Dievu un "Gara zobenu, tas ir Dieva vārdu" (Ef. 6:17).

Daina Sproģe no Tukuma draudzes
Foto: Arnis Karčevskis

BRĪNUMAINĀ TELTS

“Un Es mājošu Israēla bērnu vidū, un Es tiem būšu par Dievu. Un viņi zinās, ka Es esmu Tas Kungs, jūsu Dievs, kas tos izvedis no Ēģiptes, lai Es dzīvotu viņu vidū, Es, Tas Kungs, jūsu Dievs.” (2. Mozus 29:45, 46)

No 13. līdz 20. jūlijam gleznainajā Vestienas pļavā norisinājās ikgadējā Ceļa meklētāju un Piedzīvojumu meklētāju nometne, kas bērnu un pusaudžu vidū ir viens no gaidītākajiem gada notikumiem. Šogad nometne pulcēja 475 dalībniekus – bērnus, jauniešus un pieaugušos – no daudzām Latvijas pilsētām.

Par nometnes galveno tēmu tika izraudzīta “Brīnumainā telts”, kas aicināja tuvāk iepazīt Zemes un Debesu svētnīcu. Gan Bībeles izpētē, gan rīta un vakara sanāksmēs bērni, jaunieši un pieaugušie caur svētnīcas simboliem iedziļinājās Dieva plānā glābšanai. Galvenais runātājs bija iedvesmojošais Dāvis Trubeckojs, kurš gan no rīta, gan vakarā dalījās ar dziļām atziņām par svētnīcas nozīmi mūsu dzīvē.

Šogad nometnē piedalījās 20 Ceļa meklētāju un Piedzīvojumu meklētāju klubi, tajā skaitā divi jauni klubi – “Liepājas lauvas”, kas atjaunoja savu darbību, un pavisam jaunais Ceļa meklētāju klubs “Cerības kompass” no Rīgas draudzes “Cerība”.

Visa nedēļa tika pavadīta svaigā gaisā, dzīvojot teltīs un izbaudot nometnes dzīves pilno garšu, un piedzīvojot īpašu Dieva gādību – visi draudzīgie lietus mākoņi gāja garām. Dalībniekiem bija iespēja piedalīties dažādās radošajās un praktiskajās nodarbībās, iegūstot nozīmītes – sākot no dekupāžas, stikla amatniecības un gleznošanas, līdz pat fiziskākām aktivitātēm, tādām kā kokgriešana, futbols, volejbols vai loka šaušana.

Neatņemama nometnes sastāvdaļa bija rīta un vakara sanāksmes, kurās visi kopā varēja slavēt Dievu, klausīties iedvesmojošas un aizraujošas uzrunas un vērot teātra komandas sagatavotos uzvedumus. Tajos bērni un jaunieši sastapa tādus Bībeles personāžus kā Mozu, Mirjamu, Āronu, Becaleēlu un Oholiābu.

Īpašs piedzīvojums bija ceturtdienas pārgājiens, kurā dalībnieki simboliski izdzīvoja Israēla tautas ceļu, ejot cauri dažādiem kontrolpunktiem un pārbaudījumiem. Savukārt piektdiena iezīmējās ar visskaistāko nometnes notikumu – kristībām. Šis gads bija īpašs, jo savu dzīvi Dievam nodeva 20 jaunieši un pusaudži no dažādām Latvijas pilsētām. Prieks vairojās arī par 4 mastergaidiem, kuri pabeidza Mastergaidu programmu 2 gadu laikā un turpinās kalpot PM un CM klubos.

Nometnes īpašais laiks ir Sabats, kad notiek lielā Sabata spēle un Lūgšanu zeme, baudot un saņemot Dieva svētības.

Šī nometne, tāpat kā visas iepriekšējās, kļuva par īpašu laiku, kurā ikviens varēja gūt jaunas atziņas, vērtīgu pieredzi un patiesus draugus. Veselas nedēļas garumā bērni, jaunieši un pieaugušie dalījās kopīgā piedzīvojumā – gan mācoties un apgūstot jaunas prasmes, gan sportojot un darbojoties radošajās darbnīcās, gan arī iedziļinoties garīgos jautājumos.

Šīs dienas Vestienas pļavā bija iespēja izrauties no ikdienas rutīnas, atrasties dabas tuvumā un sajust, ko nozīmē dzīvot vienkāršāk, bet vienlaikus pilnvērtīgāk. Tā bija vieta, kur mazākie iemācījās sadraudzēties, jaunieši atrada atbildes uz saviem jautājumiem, bet pieaugušie smēlās iedvesmu no jaunās paaudzes ticības un degsmes. “Brīnumainā telts” atstāja dziļu nospiedumu katrā sirdī, stiprinot ticību, draudzību un pārliecību, ka, kopā ejot Dieva vadībā, ir iespējams piedzīvot brīnumus.

Paldies par lielo un atbildīgo darbu visai Ceļa meklētāju nodaļas komandai, direktoriem un katram, kurš nesavtīgi kalpoja, lai mēs piedzīvotu un izdzīvotu brīnišķīgu nedēļu kopā cits ar citu un mūsu Radītāju! Liela pateicība par atbalstu nometnes zemes saimniekam Agnim Āriņam un kooperatīvam “Piena loģistika”! Paldies arī tiem, kuri piedalījās lūgšanu ķēdē un bija nomodā dienu un nakti, lūdzot Dieva apsardzību nometnes dalībniekiem! Pāri visam gods, slava un pateicība Dievam!

Patrīcija Oberte (skatuves komandas vadītāja) un Judīte Plendišķe (Latvijas CM vadītāja)
Foto: Gustavs Melngalvis

Klubs “Cerības kompass” (Rīga), Intars Tomsons (Ceļa meklētājs):

Jau pirmajā dienā, kad ierados nometnē un aizčāpoju līdz kluba teritorijai, uzreiz sapratu, ka būs daudz šķēršļu, ko pārvarēt fiziski un mentāli. Piemēram, ceturtā daļa no mūsu teritorijas, kā arī ieeja bija klāta dubļiem un grāvjiem. Bija traki. Valdīja haoss un apmulsums starp kluba biedriem, jo nezinājām, kur jādodas, lai tiktu uz nodarbībām. Tādas problēmas kā galvassāpes, traumas un reizēm neizgulēšanās jauniešiem bija nereta parādība. Varēja redzēt, ka pieaugušajiem ir gana stresa. Bija grūti uzturēt kārtību un mieru.

Taču Dievam bija citi plāni. Mēs lūdzām, lai Viņš parūpējas par mums, un Viņš atbildēja. Dubļi? Mazākie sīvi cīnījās, lai izraktu upīti, lielie uztaisīja tiltiņu tai pāri. Ūdens aiztecēja, un saule visu izžāvēja. Varēja mierīgi staigāt! Mums izdevās nokārtot visas nozīmītes, un drīz arī galvassāpes un traumas pārgāja. Dievs atbildēja uz lūgšanām un palīdzēja katram – galu galā visi izbaudīja nometnes garu.

Es nesaku, ka ar Dievu būs vienmēr viegli, jo Viņam patīk mūs pārbaudīt, taču tas pats Dievs zina, kas mums ir visvairāk vajadzīgs, un Savā īpašā veidā atbild uz lūgšanām. Brīnišķīgs ir Tas Kungs!

Klubs “Jūras zvaigznes” (Rīga), Denīze Kūma (kluba direktore):

Rīgas 1. draudzes Piedzīvojumu meklētāju klubs “Jūras zvaigznes” šogad bija pārstāvēts ļoti kuplā skaitā – 59 dalībnieki, un uz nedēļas beigām pievienojās vēl daži. Dieva vadība un svētības īpaši tika izjustas starp pieaugušajiem, sadarbojoties un atbalstot citam citu. Mums ir fantastiska komanda! Katram bija kāds darbiņš, kas tika paveikts ar prieku un atbildību. Pavāri mūs lutināja ar brīnišķīgi gardu ēdienu. Laika apstākļi, kurus mums īpaši piešķīra pats Debesu Tēvs, mūs iepriecināja, un katru vakaru varējām noslēgt ar slavēšanas dziesmām un stāstu pie ugunskura. Bērni izbaudīja rotaļas un nodarbības. Pārgājienā priecājāmies par pasakaino dabu mums apkārt. Īpašs piedzīvojums bija gājiens un kristības. Klusums mūsu klubiņā iestājās tikai ar naktsmieru, bet pārējā laikā bija sarunas, smiekli, dziesmas un jautrība. Pateicība Dievam par katru piedzīvoto nometnes dienu!

Klubs “Iskateļ” (Rīga), Inga Lokšinska (kluba direktore):

Šī gada “Ceļa meklētāju” nometni gaidīja ikviens kluba bērns. Tas bija īpašs laiks, kad pie ugunskura varēja stāstīt par saviem piedzīvojumiem, apgūt ko jaunu un vienkārši būt kopā. Te dzima jaunas draudzības, bet esošās kļuva vēl stiprākas. Aizraujošās nodarbības mūs iedvesmoja, taču visvairāk atmiņā palika pārgājiens: dubļi, smaržīgās pļavas un lietus, kas tā arī nenolija. Kopīgi pārvarot grūtības, mēs kļuvām par īstu komandu!

Klubs “Dobeles gājputni” (Dobele), Astrīda Prelgauska (kluba direktore):

… Un tie gāja, savā starpā sarunādamies. Un viņiem piestājās Kāds un jautāja: “Kādēļ jūs esat tik bēdīgi?” Bet tie atbildēja: “Vai tad tu viens tāds svešinieks, ka nekā nezini, kas šinīs dienās noticis?”

Vestienā, “Aperēnos” līst jau nez kuro dienu, bet pēc dažām dienām šeit plānota Ceļa meklētāju nometne Latvijas bērniem. Tādas peļķes, dubļi…

… Un tad Dievs viņiem saprašanu atdarīja, ka tie ticēja.

Jā, piedzīvojām, ka Dievs sūtīja vēju, sauli, un ar katru dienu zeme kļuva sausāka, dubļi pazuda, peļķes izžuva, un varējām baudīt lielisku nometni. Arī bērnu sirsniņas Dievs žāvēja no visa ļaunā, ka bērni atkal no jauna apņēmās sekot Jēzum, vairāk mācīties par Viņu.

Klubs “Klinšu ērgļi” (Sigulda), Rasa Melngalve (kluba direktore):

Mūsu klubam šī nometne bija īpaša ar to, ka no 8 bērniem, kas piedalījās nometnē, 6 bērni piedalījās pirmo reizi. Līdz ar to arī daļa vecāku nometnes dzīvē piedalījās pirmo reizi. Man ir liels prieks, ka bērni ļoti labi iekļāvās nometnes dzīvē un visās aktivitātēs un nodarbībās. Varēja bērnos saredzēt prieku un mieru sadzīvē, klubā. Kluba mikroklimats bija ļoti mierīgs un jauks. Nemaz nevarēja pateikt, ka liela daļa bērnu nometnē piedalās pirmo reizi. Par pašiem mazākajiem bērniem, mazajiem jēriņiem, bija sajūta, ka viņi jau būtu piedalījušies arī citus gadus. Liels prieks arī bija par mūsu kluba nodarbību vadītājiem. Par viņu atsaucību un pretimnākšanu. Novadītas divas nodarbības Ceļa meklētājiem un viena Piedzīvojumu meklētājiem.

Lielu pateicību vēlos izteikt arī Valkas klubam, kas mūs pieņēma savā pulkā un garšīgi ēdināja visu nometnes laiku. Kopīgā sadzīve un sadarbība bija ļoti jauka! Un mēs ieguvām daudz jaunu draugu.

Prieks arī par maniem diviem lielākajiem dēliem, kas aktīvi piedalījās skatuves komandā. Kopumā var teikt, ka mūsu klubs, tikai pateicoties Dieva žēlastībai, varēja būt ļoti aktīvs un darbīgs. Mazais prieciņš ir arī par kluba logo, kas pirmo reizi bija īpaši izgaismots ar neona gaismām, un kluba vārtos to labi varēja pamanīt.

Īpašu Dieva vadību piedzīvoju īsi pirms nometnes. Saslima mūsu mazākais bērniņš – Jēkabiņš (4. g), un es nodevu šo vajadzību lūgšanu ķēdei. Zinu, ka par mums lūdza arī draudze Liepājā. Ļoti daudzi dzīvoja mums līdzi. Interesējās, kā mums iet, cik tālu ir aizgājušas viņu lūgšanas. Dēlam bija ļoti augsta temperatūra, bet pāris dienu laikā pēc aizlūgšanām viņš jau bija vesels un pats bija priecīgs, ka varēs braukt uz nometni. Arī es pati pirms tam jau biju satraukusies, vai varēšu braukt uz nometni. Liela pateicība Dievam un tiem, kas par mums iestājās! Paldies visiem, kas kopā veidoja tik jauku un atbalstošu komandu! Paldies Dievam par to, ka tad, kad visapkārt lija, pie mums bija sauss! Neticami!

Klubs “Dobeles gājputni”

Klubs “Spožā bulta” (Cēsis), Ernests Trucis (kluba direktors):

Šogad uz Ceļa meklētāju nometni “Brīnumainā telts” no Cēsu kluba “Spožā bulta” devās 11 bērni un 18 pieaugušie. Daļa no viņiem vadīja nodarbības, palīdzēja nometnes vietas sagatavošanā, bija audzinātāji un pavāri – visi devās ar vēlmi kalpot un būt kopā šajā īpašajā laikā.

Cēsu klubs šogad bērniem piedāvāja auduma apgleznošanas nozīmīti, kurā viņi varēja apgleznot auduma maisiņus un citus materiālus. Savukārt dekupāžas nozīmītē bija

iespēja no skaistām salvetēm veidot mākslas darbus, atgādinot, ka arī Dievs ir radošs Radītājs.

Viens no vislielākajiem priekiem visai komandai bija piektdienas vakars, kad divas Ceļa meklētājas no mūsu kluba slēdza derību ar Jēzu un kristījās skaistajā Kāla ezerā.

Īpašu pateicību vēlamies izteikt mūsu Cēsu draudzes aizlūdzējiem – jūsu lūgšanas bija jūtamas visas nometnes laikā. Tāpat sakām sirsnīgu paldies draudzes locekļiem, kuri dalījās ar Dieva dāvāto dārza ražu un palīdzēja sarūpēt gardas maltītes Sabatam, lai tās nogādātu uz nometni. Taču vislielākā pateicība pienākas mūsu Kungam, kurš rūpējās par katru bērnu, jaunieti un pieaugušo, pasargāja no negaisiem, kas dārdēja tepat tuvumā, bet mūs apžēloja ar mierīgiem laikapstākļiem. Šī nometne patiešām bija ļoti svētīta.

Spilgtākie bērnu iespaidi no nometnes:

"Šī nometne bija patiešām īpaša un unikāla. Šeit cilvēki ir ļoti atbalstoši, saliedēti un draudzīgi. Piedzīvojām daudz jautru, skaistu un neaizmirstamu notikumu. Daži pieņēma ļoti svarīgu lēmumu – kristīties. Katru dienu bija iespēja iemācīties ko jaunu un piedzīvot jaukus brīžus. Ļoti patika, ka varējām paši izvēlēties nodarbības pēc interesēm, vadītāji bija saprotoši, palīdzīgi, un vienmēr bija kāds, kas palīdzēja, ja kaut ko nesaprata.

Viens no skaistākajiem brīžiem bija kristības – redzēt, kā cilvēki izvēlas nodot savu dzīvi Dievam, bija ļoti aizkustinoši un neaizmirstami. Šīs nometnes vienmēr ir īpašas, katru reizi citādākas, bet vienmēr ļoti vērtīgas. Tā ir vieta, kur iegūt jaunus draugus, radīt atmiņas un stiprināt ticību. Es noteikti ieteiktu to ikvienam, kurš vēlas piedzīvot patiesu kopā būšanu un izaugsmi." (*Samanta, Ceļa meklētāja*)

"Man šī gada nometne ļoti patika! Arī vieta bija neparasta, bet ļoti forša – parasti nometnes nav tik nelīdzenā apvidū. Šī gada kristības bija īpaši skaistas, un pati kristību vieta bija apbrīnojami skaista. Dievs parūpējās arī par laikapstākļiem, bija solīts lietus, bet tā vietā spīdēja saulīte. Man ļoti patika arī runātājs, kurš stāstīja par svētnīcu, bija ļoti interesanti klausīties." (*Estere, Ceļa meklētāja*)

Klubs "Brieži" (Valmiera), Renāte Spirģe (kluba direktore):

Atskatoties uz CM nometni, gribu teikt tikai to labāko, jo īsti, par ko sūkstīties, nemaz nav.
Nometnes iesākumā pieaugušie un bērni iemācījās kādu ļoti vērtīgu atziņu – nevis sūkstīties, bet pateikties par to, kas vēl būs. Dievs ir priecīgs un gatavs paklausīt mūsu lūgumam pēc labiem laikapstākļiem, ja mēs par to jau dziedam pateicības dziesmas Dievam. Ik dienas laika prognozes solīja pērkonu un zibeni, bet saņēmām tikai draudus un saulīti. Bērnu sākotnējās panikas vietā nu

Klubs "Brieži"

atskanēja pateicības dziesmas. Mūsu klubā bija arī Liepājas klubs un meitenes no Rūjienas kluba, bet tas netraucēja izveidot labu komandu un iegūt stiprus draugus, jo šis nebija pirmais gads šādā sastāvā. Paldies pavārei, skolotājiem un palīgiem, kuri visu nometnes laiku padarīja vieglu un tiešām kolosālu! Valmieras klubs šogad tika svētīts ar 4 kristībniekiem un vēl vairākiem kristību kandidātiem. Mēs esam īstajā vietā un īstajā laikā savā vietā!

Klubs "Dieva pēdās" (Alūksne), Miks Možeiko (kluba direktors):

Alūksnes Ceļa meklētāju klubs "Dieva pēdās" uz Vislatvijas CM nometni devās jau trešo gadu pēc kārtas kopš kluba darbības atjaunošanas. Otro gadu pēc kārtas uz nometni dodamies un dzīvojam kopā ar klubu "Dīva spierksts" no Kārsavas. Šogad esam Dievam

Klubs "Spožā bulta"

Klubs "Dieva pēdās"

Klubs "Saulainie krasti"

Klubs "Smilšu graudi"

pateicīgi par draudzīgu sadarbību, neprognozēti labiem laikapstākļiem, 2 jaunkristītajiem no abiem klubiem, kā arī 3 dalībniecēm no Alūksnes, kuras izteica vēlmi uzsākt Bībeles stundas. Uz divu dalībnieku vecākiem, kuru bērni nometnē piedalījās pirmo reizi, tika atstāts ļoti pozitīvs iespaids. Ar savu rīcību un nometnē izjusto atmosfēru mēs tiešā veidā bijām kā gaisma, liecinot par Kristus pieņemošo attieksmi, draudzību un pozitīvo ietekmi.

Klubs "Saulainie krasti" (Saulkrasti), Egita Berele (kluba direktore):

Saulkrastu Ceļa meklētāju klubu šogad pārstāvēja 11 Ceļa meklētāji un 2 Piedzīvojumu meklētāji. Saulkrastos ir maza draudze – 18 draudzes locekļi, no kuriem trīs ir vēl nesen bijušie Ceļa meklētāji (Liene nometnē darbojās kā pavāre, bet Emīls un Artūrs bija skolotāji). Var pat teikt, ka Saulkrastu draudze ir Ceļa meklētāju draudze, jo klubs tapa un darbojās, pirms bija reģistrēta draudze. Arī ikdienas dievkalpojumos parasti Ceļa meklētāju ir par vienu vairāk nekā pieaugušo. Šādos apstākļos priecājos, ka Dievs palīdzēja izveidot darbinieku komandu nometnei, viena palīga pat pietrūka. Tā kā nometne notika Vestienā, Dievs vadīja, ka mani Madonas bijušie Ceļa meklētāji varēja pielikt savu roku.

Gatavojāmies jebkādiem laika apstākļiem, nopirkām cieto putuplastu, ko likt zem matračiem, lai plūdu gadījumā būtu, ar ko peldēt, vai vienkārši – lai būtu siltāk un sausāk. Bet Dievs deva Savus laika apstākļus, pērkons un zibens staigāja pļavai apkārt.

Nometnes laikā pārliecinājāmies, ka Dievs ļoti labi zina, kur atrodas mūsu pazudušās mantas. Markusam talkas laikā nepļautā pļavā pazuda telefons. Vairākas reizes viņš bija ar draugiem gājis meklēt un nebija atradis. Kad klubs gāja viss kopā un pielūdza, Lote telefonu atrada vienas minūtes laikā.

Dieva aizgādība izpaudās arī sīkumos.

Gāzes plīti vedot, bija pazudušas riņķīšu virsiņas – metāla aplīši. Kur kaut ko tādu dabūt pļavā? Lūgšanu zemei biju paņēmusi līdzi metāla plāksni, no kuras varēja izgriezt aplīšus vajadzīgajā izmērā.

Koka dēļi nometnē bija ierobežotā skaitā. Kluba vajadzībām tie jau bija izlietoti. Sataisāmajā dienā Lūgšanu zemes stacijai bija jāuztaisa Kristus krusts. Kur dabūt dēļus? Zem virtuves tenta atradām divus dēļus tieši vajadzīgajā izmērā.

Nometnes aizkustinošākais brīdis bija kristības, kad tika kristīti divi mūsu kluba pārstāvji – Betija un Rainers. Tas bija īpašs Dieva pieskāriens. Rainers bija izlēmis sekot sava brāļa Artūra piemēram (Artūrs tika kristīts CM nometnē pirms diviem gadiem), bet Betijas piemēram nākamgad nolēma sekot māsa Lote.

Paldies Dievam par nometni, par vienotiem, darbīgiem, izpalīdzīgiem, paklausīgiem bērniem, pusaudžiem un jauniešiem!

Klubs "Varavīksne" (Rīga), Junita Kaspare (kluba direktore):

Dievs vadīja un pasargāja visādos veidos. Jau pirmajā dienā bija jāsaskaras ar izaicinājumiem, māca mazdūšība un bija nogurums, jo lielai daļai visas mantas bija jānes no mašīnas līdz kluba teritorijai pāri visai pļavai, un brīžiem kaut kas nokrita dubļos un sasmērējās, visu to darīt kopā ar maziem bērniem nebija viegli, tas prasīja pacietību, bet Dievs deva spēku un motivāciju turpināt.

Liela pateicība Dievam ir par laikapstākļiem. Lai gan brīžiem kāds bažījās, ka izlīs līdz ādai un pa nakti peldēs teltī, Dievs lika lielajam lietum iet nometnei garām. Dievs deva mieru. Kad braucām uz Madonas veikalu, izbraucot uz šosejas, gāza kā ar spaiņiem, bet nometnē nopilēja piecas piles. Un tā visu nedēļu. Tas bija iespaidīgi! Dievs ne tikai aizturēja lietu, bet arī svētīja vismazākajās lietās, piemēram, ar diendusām mazākajiem bērniem, kuras izdevās neizlaist.

Nometnes laikā bērniem un vecākiem īpaši izdevās stiprināt savas attiecības un novērtēt citam citu, jo varēja redzēt, kā visi iesaistās kluba kopējos pienākumos. Dievs deva prieku bērniem, iespēju peldēties pēc karstajām dienām.

Dievs arī mainīja personības un raksturus. Pateicība Dievam, ka Viņš deva introvertākiem bērniem spēku un prieku būt sabiedrībā un sanāksmju laikā sēdēt priekšā un klausīties, kas notiek uz skatuves, par spīti tam, ka citos gados ar to bija gājis grūti. Paldies Dievam, kurš deva spēku, izturību un prieku!

Klubs "Smilšu graudi" (Smiltene), Ansis Avišāns (kluba direktors):

"Pieminiet brīnuma darbus, ko Viņš ir darījis," lasām 1. Laiku 16:12, un Piedzīvojumu meklētāji un Ceļa meklētāji Smiltenes klubā "Smilšu graudi" tā arī darīja ne tikai pašā nometnē, bet arī nometnes atskata dievkalpojumā 9. augustā, kurā varējām kopā ar visu draudzīti – mūsu lūgšanu un finansiālā atbalsta aizmuguri – milzīgā pateicībā atskatīties uz piedzīvotajiem

brīnumiem 2025. gada PM un CM nometnē "Brīnumainā telts".

Esam pateicīgi par tik daudz ko – par vīriem no mūsu un citām draudzēm, kuri savas vajadzības un intereses samainīja pret Debesu interesēm un palīdzēja nometnes tapšanā fiziski un praktiski; par vētrām, kas neskāra nometni; par interesantām nodarbībām – gan pašu klubā organizētajām, gan citos klubos nometnē; par pavārītēm Rutu, Evu un Ingu, kuras gatavoja mums garšīgu veģetāru ēdienu; par mūsu klubā izaugušajiem jauniešiem, kuri kalpoja nometnē dažādās vajadzībās; par dziedināšanu smadzeņu satricinājuma brīdī; par aizdotu mašīnu nometnē negaidīti sabojājušās vietā; par brīnumaino iespēju sagādāt spēli *9SquareInTheAir* no ASV ar Tretveju ģimenes palīdzību; par Ievas darināto skaisto augstā priestera tērpu; par mūsu lielā Ērika drosmīgo sirdi pieņemt kristības; par CM vadītāju komandas centieniem veidot nometni arvien līdzīgāku Debesu, ne pasaules mājām. Esam ļoti pateicīgi par Dieva Vārdu, kuru tik dzīvi un pārdomāti, ar sagatavotām vizualizācijām līdzdalīja Dāvis Trubeckojs.

Brīnumainā telts paliks mūsu sirdī kā visīpašākā izdzīvotā nometne līdz šim. Dieva Vārds ir bijis stiprs un varens un pārveidojoši darbojies mūsu "Smilšu graudu" sirdīs. Mūsu kluba bērni turpina dziedāt visus atmiņas pantus un himnu! Īpašs paldies arī par šo iniciatīvu autoriem, komponistiem! "Beidzot vēl, brāļi, kas vien ir patiess, kas svēts, kas taisns, kas šķīsts, kas patīkams, kam laba slava, ja ir kāds tikums un ja ir kas cildināms, par to domājiet!" (Fil. 4:8) Slava un pateicība Dievam!

Klubs "Liepājas lauvas" (Liepāja), Estere Venena (kluba direktore):

Mums bija liels prieks, ka pēc vairākiem gadiem atkal varējām nometnē pārstāvēt klubu "Liepājas lauvas"! Nometnes tēma sākumā šķita bērniem par sarežģītu, bet, paldies Dievam, beigās bērni galveno bija sapratuši un labi iegaumējuši. Ceram, ka Kungs pievienos mūsu klubam vēl bērnus, kuri vēlas meklēt ceļu!

Klubs "Dīva spierksts" (Kārsava), Anna (nodarbības vadītāja):

Aizvadītā nedēļa Ceļa meklētāju nometnē mūsu klubam "Dīva spierksts" bija neaizmirstama! Atmosfēra bija lieliska. Bērni un pusaudži ar aizrautību piedalījās dažādās nodarbībās, apgūstot jaunas prasmes. Ja kādam šķiet, ka nedēļu dzīvot pļavas vidū ir izdzīvošanas izaicinājums, tad mēs varam droši teikt – nē, tā nav! Svaigs gaiss, veselīgs un gardi pagatavots ēdiens no mūsu mīļās pavāres, ikrīta fiziskās aktivitātes un garīgs stiprinājums audzinātāju pavadībā deva spēku un prieku katrai dienai. Katru dienu piepildīja radošas nodarbības un draudzība – gan mūsu klubā, gan ar Alūksnes draugiem un citu klubu ceļa meklētājiem.

Man bija iespēja vadīt nozīmītes nodarbību par grāmatu iesiešanu. Pļavā to noorganizēt nebija viegli, bet ar Dieva palīdzību un palīgu atbalstu viss izdevās. Tā bija iespēja gan mācīt citus, gan pilnveidoties pašai.

Ceļa meklētāju iespaidi runā paši par sevi:

"Visi bija tik laipni un vienoti kā ģimene! Es kristījos un pieņēmu Kristu par savu Glābēju, tā man bija īpašākā nometnes pieredze." (*Zane*)

"Patika spēlēt "kartupeļa" spēli, vakaros sēdēt pie ugunskura, spēlēt volejbolu un šaut ar loku nodarbībā." (*Oskars*)

"Ļoti patika pārgājiens, lielā spēle, pērlīšu nodarbība un ēdiens." (*Daniels*)

"Visvairāk man patika Noasa plūdu nodarbība." (*Gabriels*)

"Īpaši patika nozīmīšu iegūšana un pārgājiens." (*Eliass*)

Vislielākā svētība – Ceļa meklētāju smaidi, ko redzējām nedēļas noslēgumā, kopīgi pavadīto vakaru siltums un jauniegūtie draugi! Šī nedēļa paliks atmiņā kā laiks, kad tik tiešām "Dieva dzirkstele" ("Dīva spierksts") mūsu sirdīs mirdzēja īpaši spoži.

Klubs "Draudzīgā uguns" (Rīga), Zane Alberiņa (kluba direktore):

"Šī bija labākā nometne!" Par spīti stiprām lietusgāzēm, cepinošai saulei un kopumā ļoti mainīgiem laikapstākļiem tieši šie bija beidzamie vārdi, ko varēja dzirdēt no daudziem CM kluba "Draudzīgā uguns" Ceļa meklētājiem. Nometnē šogad bijām 16 ceļa meklētāji un 15 pieaugušie. Mūsu klubs šogad uz nometni devās ar četrām sagatavotām nodarbībām: futbols, stikla apgleznošana, koki, kā arī ļoti lepojamies ar mūsu tikko izaugušajām Ceļa meklētājām Alisi un Ievu, kuras bija pērļošanas nozīmītes vadītājas.

Runājot par ēdienu, nevar nepiekrist Ceļa meklētāju teiktajam: "Mums ar pavārītēm ļoti paveicās!" Tā tiešām bija liela svētība mūsu klubam, ka mums ir Iveta un Ramona, kuras jau kuro gadu gādā par mūsu ēdienreizēm. Turklāt viņas ir profesionāles, jo pļavas vidū pieņem pasūtījumus un spēj izpildīt katra ēdāja vēlmes. Pēc bērnu teiktā, Ivetas svarīgākais dienas uzdevums bija uzklausīt CM skaitītos dienas Bībeles pantus un apbalvot ar kādu kārumu.

Šķiet, ne tikai mūsu klubs šogad bija īpašā sajūsmā, bet arī visa nometne priecājas par Dieva doto dāvanu – nometnes runātāju tepat no mūsu mīļās Latvijas – Dāvi Trubeckoju. Dāvis spēja padarīt nometnes tēmu – kas ir reizē gan svarīga un dārga Bībeles mācība, gan sarežģīta – tik ļoti saprotamu un vienkārši pieņemamu. Ticam, ka pēc nometnes ikviens tās dalībnieks, atbilstoši savam vecuma posmam, spēs liecināt par svētnīcas nozīmi, jo to varējām izdzīvot katrā nometnes sadaļā, pat īpašā svētnīcas ekskursijā, pārgājienā, spēlēs un citur.

Protams, visīpašākais notikums mūsu klubā bija piektdienas vakars, kristības. Pirms gada CM nometnē izvēli sekot Jēzum izdarīja pieci mūsu ceļa meklētāji: Adrians, Gabriela, Elīza, Elizabete un Marks. Katra direktora lielākais prieks un laime ir piedzīvot šo mirkli, kad Ceļa meklētājs pāri visām pasaules izvēlēm ir izdarījis LABĀKO – slēgt derību ar Dievu un kāpt kristību ūdeņos. Slava Dievam!

Mūsu bērniem ir iespaidi no katra nometnes notikuma. Kādam sagādāja prieku iekārtošanās darbi un konstrukciju būvēšana, kādam – ik vakara ugunskuri un dziesmas, kādam – nodarbības, kādam – kopējās sanāksmes, kādam – regulārie ezera apmeklējumi, kādam – pārgājiens vai sabata spēle, kādam – kristības un ģimenes piedalīšanās šajā notikumā, bet visus vienoja īpašā CM draudzības saite. Tas prieks, ko gūstam gada garumā, te, nometnē, ir redzams

Klubs "Sadraudzība"

ar uzviju. Tā ir īpaša vieta, kuru grūti aprakstīt vai parādīt. Lai to saprastu un izbaudītu, NOMETNE IR JĀPIEDZĪVO! Kas Tevi kavē?

Klubs "Sadraudzība" (Cēsis), Anitra Rause (nodarbības vadītāja):

Divus gadus objektīvu apstākļu dēļ neesot nometnē, šajā brīnumainajā nedēļā biju priecīga redzēt, cik ļoti pa šo laiku izauguši mūsu bērni – no mazajiem kļuvuši par pusaudžiem, no pusaudžiem – par jauniešiem. Turklāt tādiem jauniešiem, kuri jau lieliski vada nodarbības un pēc E. Vaitas metodēm prot veikt audzinātāja pienākumus, tā ļoti palīdzot mūsu kluba direktorei Dagnijai.

Kāda tad ir E. Vaitas metode? Gan patiesa sirsnība, sapratne un atbalsts, gan noteiktība un stingrība, kur tas nepieciešams. Bet vislielākais prieks par jaunieti, kura šajā nometnē beidzot īstenoja savas sirds seno vēlēšanos – tika kristīta.

Protams, brīnumi ar laikapstākļiem un vadības, slavēšanas un citu komandu nodošanās Piedzīvojumu meklētāju un Ceļa meklētāju lietai – tas viss iedvesmo un dod vēlēšanos turpināt iesākto darbu!

Klubs "Bebri" (Jelgava), Liene Pomilovska (kluba dirktore):

Jelgavas PM un CM kluba "Bebri" mazākie, jaunieši un pieaugušie, atceroties nometni, ir no sirds pateicīgi par Dieva apsardzību un gādību. Bērni un pieaugušie saka lielu paldies kluba pavārītei Kikai (Kristīnei) par ļoti garšīgu ēdienu, jaunieši ir pateicīgi Ulvim par drauga plecu un pacietību, kopā ar viņiem veidojot nometnes konstrukcijas, kā arī visiem saviem Bībeles skolotājiem, direktorei Lienei un pieaugušajiem, kas palīdzēja organizēt ikdienu.

Ceļa meklētājs Andis saka, ka viņam ļoti patika sunīte Terija, mūsu Piedzīvojumu meklētājai Samantai, kura nometnē bija pirmo reizi, vislabāk patika nodarbības, Evertam – ka varēja iet peldēt, sēdēt pie ugunskura un pavadīt laiku ar draugiem, kā arī doties uz dažādām nodarbībām. Jāatzīst, ka Lielās telts sanāksmes gribētos īsākas, ar lielāku koncentrēšanos uz uzrunu.

Pateicība Kungam par Viņa klātbūtni it visā!

Klubs "Liepājas lauvas"

Klubs "Dīva spierksts"

Klubs "Draudzīgā uguns"

Klubs "Bebri"

ATSKATS NO CM NOMETNES KRISTĪBĀM

Mateja evaņģēlijā 28:19, 20 ir rakstīts: “Tāpēc eita un darait par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā, tās mācīdami turēt visu, ko Es jums esmu pavēlējis. Un redzi, Es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam.”

Cik brīnišķīgi, ka Dievs mums ir uzticējis tik nozīmīgu un dzīvi mainošu uzdevumu! Tam ir mūžības vērtība. Pateicība Dievam, ka Ceļa meklētāju nometnē ik gadu tiek piedzīvotas kristības! Šajā gadā kristību ūdeņos devās 20 jaunas dvēseles, mūsu mīļie pusaudži un jaunieši.

Svētku gājiens uz kristību vietu aizsākas nometnes teritorijā, kur pulcējās visas Latvijas Piedzīvojumu meklētāju un Ceļa meklētāju klubu dalībnieki, vadītāji, palīgi un skolotāji. Īpašu šo dienu padarīja arī viesi, kuri ieradās nometnes teritorijā tieši uz šo notikumu. Viesu vidū bija ģimenes un draudzes locekļi.

Bungu ritma pavadījumā, tērpušies formas tērpos, ritmiski soļojot, visi devās uz Kāla ezeru. Neaizmirstams skats! Vienojošs! Ceļš, kas putekļains, bet skaists, jo skats ir vērsts uz Debesīm pie Debesu Tēva. Dievs gaida ikvienu Savu bērnu atgriežamies atpakaļ pie Viņa. Pa ceļam vēl klusas draugu sarunas, rokās pļavu puķu pušķi, te ir priekpilnas sirdis cita blakus citai. Laiks patīkams un silts.

Ezera malā deg lāpas, skan Dievu pagodinošas dziesmas. Te ir iespēja nedaudz iepazīt katru no kristībniekiem, par viņiem pastāsta tie, kuri viņus jau pazīst. Tie ir vecāki, tuvi draugi, kluba direktori vai tie, kuri viņus ir sagatavojuši kristībām. Aizkustinošs ir brīdis, kad kopā ar mācītāju kristāmais dodas ūdenī, lai apliecinātu savu piederību Dievam. Debesīs skan gaviles, un priecājamies arī mēs! Dieva klātbūtne ir jūtama. Vēl 20 jaunas dvēseles teic un apliecina savā dzīvē To Kungu! Piepildās apsolījums, kas izteikts Mateja 28:20 otrajā daļā: “Un redzi, Es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam.”

Vēl mirklis apsveikumiem, apskāvieniem un svētību vēlējumiem, un tad jau katram jaunkristītajam tiek dota rokās lāpa, lai izgaismotu ceļu atpakaļ uz nometnes vietu.

Lai Dieva žēlastībā ikviens no viņiem nes gaismu pasaulē un izgaismo tumšo pasauli ar Dieva mīlestības gaismu!

Elvīra Grakoviča

VAI MANA TICĪBA SPĒJ PASARGĀT NO GRŪTĪBĀM UN CIEŠANĀM?

Andris Pešelis

“Nekāds ļaunums tev nenotiks, nedz kāda nediena tuvosies tavai teltij.” (Ps. 91:10)

Jauks apsolījums. Daudzi karavīri turēja kabatā 91. psalma tekstu, cerot, ka tā tas arī notiks, kā apsolīts šajā psalmā. Daudz karavīru gāja bojā ar šo psalmu kabatā. Esmu sastapis vairākus kristiešus, kuri man apgalvoja, ka viņiem esot tāda ticība, kura tos pasargājot no visādām nelaimēm un bēdām. Kāds pat teica, ka viņa ticība to pasargā no zobu sāpēm un citām slimībām. Nu šis cilvēks jau daudzus gadus atrodas smiltājā.

Negribu strīdēties, bet vēlos kontrastam piedāvāt kādu Bībeles stāstu – stāstu par Nabota vīna dārzu.

Ķēniņš Ahabs bija iekārojis Nabota dārzu un vēlējās to dabūt sev. Viņa sieva ķēniņiene Jezebele sakārtoja visu tā, ka ķēniņš ieguva sev šo dārzu un Nabots tika nogalināts: “Un divi vīri nāca, tie bija nelieši, un tie nosēdās viņam pretī un nodeva liecību pret Nabotu visas tautas priekšā, teikdami: “Nabots ir nopēlis gan Dievu, gan ķēniņu!” Un viņi to izveda no pilsētas ārā, nomētāja ar akmeņiem, un viņš nomira.” (1. Ķēn. 21:13)

Kāds slavens televīzijas evaņģēlists reiz apgalvoja: “Dievs apsola dziedināt visus, ikvienu no visa, no ikkatras slimības. Tas nozīmē ne tikai galvassāpes vai zobu sāpes, tas nozīmē, ka tev nekad netuvosies nekāda slimība!”

> “Nebīstieties no tiem, kas miesu nokauj un dvēseli nevar nokaut; bet bīstieties vairāk no tā, kas miesu un dvēseli var nomaitāt ellē.” (Mt. 10:28)

Ja šie vārdi kaut ko nozīmē, tad kāpēc 1. Ķēn 21. nodaļā mēs lasām par nelietību, kāda tika pastrādāta pret Nabotu? Neviens viņu neaizstāvēja šajā netaisnajā tiesā. Tur viss notika tā, kā bija vēlējusies ķēniņiene Jezebele. Šī tiesa mazā mērogā atklāj, cik daudz netaisnību pasaulē katru dienu tiek pastrādāts ar cēliem vārdiem uz lūpām: “par ķēniņu”, “par dzimteni”, “par demokrātiju”, “par patiesību” u. tml.

Nabots dzīvoja klusu dzīvi. Viņš apstrādāja savu zemi. Līdzekļus viņš nopelnīja ar godīgu savu roku darbu. Tomēr viņa stāsts atklāj, cik ātri šāds cilvēks var kļūt par vislielāko valsts ienaidnieku un tikt iznīcināts.

Stāsts par Nabotu ir kā prelūdija Jēzus tiesai Kajafas namā. Jēzus tapa nokauts, lai tiktu ievērots likums, senās tradīcijas, saglabāta dzimtene, tauta un, galvenais, patiesība. Jēzus gāja Nabota ceļu. Neviens no mums nevēlas piedzīvot to pašu, ko piedzīvoja Nabots. Arī pret Jēzu liecināja divi viltus liecinieki. Arī Viņa dārzu – Dieva tautu – vēlējās sev pievākt viltus strādnieki, sakot “cits uz citu: šis ir tas mantinieks! Nāciet, nokausim to, tad mantojums būs mūsu. Un tie viņu ņēma, nokāva un izmeta no vīnadārza ārā.” (Mk. 12:7, 8)

Jēzus šo līdzību mērķēja uz rakstu mācītājiem, kuri par to ļoti apvainojās. Kāpēc tie apvainojās? Jo precīzi izpildīja visu iepriekš paredzēto. Jēzu Viņa ticība no ļaunuma un nāves nepasargāja.

Dievs neiejaucās, lai pasargātu Nabotu no tās netaisnības, kas nāca pār viņu. Mums nav zināms, kāpēc. Tomēr Tas Kungs nepalika vienaldzīgi vērojam notikušo: “Kungs neļāva Ahabam netraucēti baudīt prieku, kas bija sasniegts ar krāpšanu un asins izliešanu. “Tad Tā Kunga vārds nāca pār tisbieti Eliju: “Celies un dodies pretī Israēla ķēniņam Ahabam, kas dzīvo Samarijā; viņš pašlaik atrodas Nabota vīnadārzā, kurp tas gājis, lai to pārņemtu. Un runā uz viņu un saki viņam: tā saka Tas Kungs: vai tu esi slepkavojis un arī vēl laupījis?” Tālāk Kungs lika Elijam pasludināt Ahabam briesmīgu sodu.” (E. Vaita “Sentēvi un pravieši”, 206. lpp.)

Stāsts par Nabotu liecina, ka ļaunums un netaisnība eksistē ne tādēļ, ka būtu maz labu cilvēku, bet gan tādēļ, ka šiem labajiem cilvēkiem pietrūkst dūšas un tie jūtas vāji, tiem nolaižas rokas, lai stātos pretī netaisnībai. Tie pie sevis purpina noraidošus vārdus, bet nenotiek nekas vairāk par to. Kristus sacīja: “[..] nebīstieties no tiem, kas miesu nokauj un dvēseli nevar nokaut; bet bīstieties vairāk no tā, kas miesu un dvēseli var nomaitāt ellē.” (Mt. 10:28)

> Ļaunums un netaisnība eksistē ne tādēļ, ka būtu maz labu cilvēku, bet gan tādēļ, ka šiem labajiem cilvēkiem pietrūkst dūšas un tie jūtas vāji, tiem nolaižas rokas, lai stātos pretī netaisnībai.

DRAUDZES VIENPRĀTĪBA

Mīļie brāļi! Kā cilvēka organisma daudzie locekļi ir apvienoti, veidojot miesu, un katrs no tiem izpilda savu darbu, paklausot saprātam, kas pārvalda visu miesu, tā arī Kristus draudzes locekļiem vajadzētu būt vienotiem vienā saskanīgā, simetriskā miesā, padodoties visas šīs miesas svētotam saprātam.

Patiesībai iet uz priekšu kavē draudzes locekļu nepareizā rīcība. Pievienošanās draudzei, lai gan tas ir svarīgs un nepieciešams darbs, nevienu nepadara par kristieti, ne arī viņam nodrošina pestīšanu. Mēs nevaram sev nodrošināt ieejas dokumentus Debesīs ar to, ka mūsu vārdi ierakstīti draudzes grāmatās, ja mūsu sirds ir atsvešinājusies no Kristus. Mums jābūt Viņa uzticīgajiem pārstāvjiem virs zemes, strādājot pilnīgā saskaņā ar Viņu. "Mīļie, tagad mēs esam Dieva bērni." Mums vienmēr vajadzētu atcerēties šis svētās radniecības saites un nedarīt neko tādu, kas nestu negodu mūsu Tēva lietai.

Mūsu kristietības apliecība ir ļoti augsta. Kā Sabata turētāji adventisti mēs apliecinām, ka paklausām visiem Dieva baušļiem un gaidām uz mūsu Pestītāja atnākšanu. Vissvinīgākā brīdinājuma vēsts ir uzticēta nedaudzajiem Dieva uzticīgajiem ļaudīm. Ar vārdiem un darbiem mums jāparāda, ka izprotam lielo mums uzlikto atbildību. Mūsu gaismai vajadzētu spīdēt tik skaidri, lai citi varētu redzēt, ka mēs savās ikdienas gaitās godinām Tēvu, ka esam vienoti ar Debesīm un esam Jēzus Kristus līdzmantinieki un ka tad, kad Viņš parādīsies spēkā un lielā godībā, mēs būsim Viņam līdzīgi.

Mums katram jāizjūt sava personīgā atbildība kā redzamās draudzes locekļiem un Kunga vīnkalna strādniekiem. Mums nav jāgaida uz mūsu brāļiem, kas ir tikpat vāji kā mēs, lai viņi vienmēr mums palīdzētu. Mūsu dārgais Pestītājs ir mūs uzaicinājis pievienoties Viņam un savienot mūsu vājumu ar Viņa spēku, mūsu nezināšanu ar Viņa gudrību, mūsu nevērtību ar Viņa nopelnu. Neviens no mums nevar ieņemt neitrālu stāvokli; mūsu iespaids runās par vai pret. Mēs esam vai nu čakli darbinieki Kristum, vai arī pretiniekam. Mēs vai nu ar Jēzu sakrājam, vai arī izkaisām. Patiesa atgriešanās ir pilnīga pārmaiņa. Jātiek pārvērstam katram prāta dzenulim un mērķim, un katrai sirds tieksmei, un dzīve tad kļūst jauna Kristū.

Dievs izved ļaudis, lai viņi būtu pilnīgi vienoti uz mūžīgās patiesības pamata. Kristus atdeva Sevi pasaulei, lai "šķīstītu Sev pašam īpašus ļaudis, kas čakli dzītos uz labiem darbiem". Šis tīrīšanas process ir domāts, lai šķīstītu draudzi no visas netaisnības un no nesaskaņu un sacensības gara, lai viņi varētu celt un ne ārdīt, un koncentrēt visu savu enerģiju lielajam, viņu priekšā esošajam darbam. Dievs vēlas, lai visi Viņa ļaudis kļūtu vienprātīgi ticībā.

Kristus lūgšana tieši pirms krusta nāves bija, lai Viņa mācekļi būtu viens, kā Viņš bija viens ar Tēvu, lai pasaule ticētu, ka Tēvs Viņu ir sūtījis. Šī visdziļāk skarošā un visbrīnišķīgākā lūgšana sniedzas līdz mūsu laikmetam, līdz pat mūsu dienām, jo Viņa vārdi bija: "Es nelūdzu par šiem vien, bet arī par tiem, kas caur viņu vārdu uz Mani ticēs." Cik nopietni un neatlaidīgi tiem, kas sevi atzīst par Kristus sekotājiem, vajadzētu censties savā dzīvē atbilst šai lūgšanai! Daudzi neizprot draudzes sadraudzības svētumu un nevēlas pakļauties ierobežojumiem un disciplīnai. Viņu rīcības veids rāda, ka savu spriedumu viņi vērtē augstāk par vienprātīgu draudzes spriedumu un ka viņi nav modri, lai sargātos atbalstīt draudzes balsij pretēju garu. Tiem, kas atrodas atbildīgās vietās draudzē, var būt tādas pašas vispārējas kļūdas kā daudziem citiem cilvēkiem, un viņi var kļūdīties savos lēmumos, tomēr, neskatoties uz to, Kristus draudze virs zemes viņiem ir devusi autoritāti, ko nedrīkst pavirši novērtēt. Pēc augšāmcelšanās Kristus deva Savai draudzei varu, sacīdams: "Kam jūs grēkus piedosiet, tiem tie tiks piedoti, un, kam jūs grēkus paturēsiet, tiem tie tiks paturēti."

Uz draudzes sadraudzību nedrīkst skatīties vieglprātīgi vai pavirši. Kad daži no tiem, kas sevi apliecina par Kristus sekotājiem, savā ceļā jutīs šķēršļus vai arī kad viņu balsij nebūs pārvaldoša iespaida, kāds tiem, pēc pašu domām, pienākas, tad viņi piedraudēs ar aiziešanu no draudzes. Patiesība ir tā, ka, atstājot draudzi, viņi paši zaudēs visvairāk, jo, aizejot no draudzes iespaida robežām, viņi sevi pilnīgi pakļauj pasaules kārdinājumiem.

Katram ticīgajam vajadzētu ar visu sirdi pieķerties draudzei. Viņam vispirms vajadzētu interesēties par tās labklājību, un, ja viņš neizjūt svēto pienākumu savienoties ar draudzi, lai tai palīdzētu un lai arī sev caur to gūtu priekšrocības, tad daudz labāk būtu iztikt bez viņa. Kaut ko darīt Dieva darbā ir visiem pa spēkam. Ir tādi, kas izdod lielas summas nevajadzīgam greznumam. Viņi apmierina ēstkāri un savas iegribas, bet ziedot līdzekļus draudzes vajadzībām uzskata par apgrūtinošu nastu. Viņi ir ar mieru saņemt visas no draudzes nākošās svētības, tomēr rēķina samaksu labāk atstāj citiem. Tie, kurus tiešām dziļi interesē darba attīstība, nevilcināsies ieguldīt līdzekļus pasākumos, kad un kur vajadzīgs. Viņi arī sapratīs svinīgo pienākumu attēlot savā raksturā Kristus mācību, turot mieru savā starpā un rīkojoties pilnīgā saskaņā kā nedalīta vienība. Viņi piekāpsies, pakļaujot savu spriedumu draudzes kopējam spriedumam.

Daudzi dzīvo tikai sev par prieku. Uz savu dzīvi viņi skatās ar lielu apmierinātību, glaimodami sev, ka ir bezvainīgi, kamēr patiesībā viņi neko nedara Dieva darbā un dzīvo pilnīgi pretēji Viņa skaidrajam Vārdam. Ārējo formu ievērošana nekad neapmierinās dvēseles lielo vajadzību. Nepietiek ar to, ka sevi atzīst par kristieti, lai izturētu Dieva tiesas dienas pārbaudi. Jābūt pilnīgai uzticībai Dievam, bērnišķīgai paļāvībai uz Viņa apsolījumiem un ir pilnīgi jānododas Viņa gribai.

Dievs vienmēr ir pārbaudījis Savus ļaudis bēdu ceplī, lai redzētu, vai viņi ir stipri un uzticīgi, un lai šķīstītu viņus no visas netaisnības. Kad Ābrahāms un viņa dēls bija izturējuši visstingrāko pārbaudi, kāda tikai vien varēja tikt uzlikta, tad Dievs caur Savu eņģeli sacīja Ābrahamam: "Tagad Es zinu, ka tu Dievu bīsties un savu dēlu, savu vienīgo, neesi taupījis Manis labad." Šis lielais ticības darbs piešķīra Ābrahama raksturam sevišķu spožumu. Tas pārliecinoši ilustrē viņa pilnīgo paļāvību uz Kungu, kuram viņš neatturēja it neko, pat ne savu apsolīto dēlu.

Nekas mums nevar būt par dārgu, lai to neatdotu Jēzum. Ja mēs Viņam atdosim atpakaļ līdzekļu podus, ko Viņš uzticējis mūsu pārvaldībai, tad Viņš mūsu rokās ieliks vēl vairāk. Kristus atlīdzinās katru piepūli Viņa dēļ, un katrs pienākums, ko mēs pildām Viņa vārdā, savukārt kalpos mūsu pašu laimei. Dievs Savu ļoti mīļoto Dēlu nodeva krusta nāves mokās, lai visi, kas tic uz Viņu, varētu tapt kā viens caur Viņa Vārdu. Ja Kristus pienesa tik lielu upuri cilvēku glābšanas labā un lai viņus savstarpēji vienotu tā, kā Viņš bija vienots ar Savu Tēvu, kāds upuris tad Viņa sekotājiem var būt par lielu, cenšoties šo vienotību saglabāt?

Ja pasaule redzēs Dieva draudzē pastāvam pilnīgu saskaņu, tad viņiem tas būs spēcīgs pierādījums par labu kristīgai reliģijai. Strīdi, nelaimīgas domstarpības un sīkumainība (šaursirdība) draudzē apkauno Pestītāju. No visa tā varētu izvairīties, ja savu "es" pakļautu Dievam un ja Kristus sekotāji paklausītu draudzes balsij. Neticība čukst, ka personīga neatkarība palielina mūsu autoritāti, ka ir vājība pakļaut savas domas par to, kas taisni un pareizi, draudzes spriedumam, tomēr ir nedroši padoties šādām izjūtām un ieskatiem, jo tas novedīs mūs anarhijā un sajukumā. Kristus zināja, ka vienotība un kristīga sadraudzība bija nepieciešama Dieva darbam, tāpēc Viņš to prasīja no Saviem mācekļiem. Un kristietības vēsture kopš tā laika līdz pat mūsu dienām pārliecinoši pierāda, ka tikai vienotībā ir spēks, personīgo spriedumu pakļaujot draudzes autoritātei.

Apustuļi izjuta ciešas vienprātības nepieciešamību, un viņi nopietni strādāja šai virzienā. Pāvils brāļus pamāca šādiem vārdiem: "Bet es jūs pamācu, brāļi, caur mūsu Kunga Jēzus Kristus vārdu, lai jums visiem ir vienāda valoda un lai nav jūsu starpā nekādas šķelšanās, bet lai jūs esat pilnīgi vienādā prātā un vienādā padomā." Viņš arī rakstīja brāļiem Filipos: "Ja tad nu ir kāda pamācīšana Kristū, ja tad ir mīlestības iepriecināšana, ja tad ir gara biedrība, ja tad ir sirds žēlastība un apžēlošana, tad dariet manu prieku pilnīgu, ka jums ir viens prāts, viena mīlestība, viena sirds un dvēsele; un nedariet nenieka, strīdēdamies vai lieku godu meklēdami, bet pazemīgi turēdami cits citu augstāku par sevi pašu. Neviens lai nerauga uz to, kas pašam der, bet ikviens lai rauga arī uz to, kas der citiem. Tāds prāts lai jums ir, kāds arī Kristum Jēzum bijis." Romiešiem viņš rakstīja: "Bet lai paciešanas un iepriecināšanas Dievs jums dod vienādu prātu jūsu starpā, kāds Kristum Jēzum bija, ka jūs vienprātīgi vienā mutē varat pagodināt Dievu un mūsu Kunga Jēzus Kristus Tēvu. Tāpēc uzņemiet cits citu, it kā arī Kristus jūs ir uzņēmis Dievam par godu.", "Esiet savā starpā vienprātīgi, nedzīdamies pēc augstām lietām, bet turēdamies pazemīgi. Neliecieties paši gudri esoši."

Pēteris rakstīja svešumā izkaisītām draudzēm: "Beidzot esiet visi vienprātīgi, līdzcietīgi, brālīgi, sirdszēlīgi, laipnīgi, neatmaksādami ļaunu ar ļaunu, nedz lamāšanu ar lamāšanu; bet turpretī svētījiet, zinādami, ka jūs uz to esat aicināti, lai iemantotu svētību." Un Vēstulē korintiešiem Pāvils saka: "Beidzot, brāļi, esiet līksmi, topiet pilnīgi, iepriecinieties savā starpā, esiet vienprātīgi, turiet mieru, tad mīlestības un miera Dievs būs ar jums."

("Liecības draudzei" 4. sēj., 17.–20. lpp.; Bībeles citātiem izmantots E. Glika tulkojums.)

ZIŅA MAMMĀM

Aicinām Tevi pieteikties māmiņu grupai! Latvijā šobrīd aktīvi darbojas jau vismaz četras māmiņu grupiņas, kuru dalībnieces regulāri satiekas caur video zvaniem. Kopīgi tiek pētīta kāda grāmata par bērnu audzināšanu un Dieva gudro padomu tajā, kā arī mammas var dalīties ar izaicinājumiem un priekiem savā mammas ikdienā un kopā lūgt viena par otru, un priecāties par Dieva atbildētajām lūgšanām!

Piesakies grupiņai, aizpildot anketu līdz 20. septembrim ej.uz/mmazagrupa!

Ja tiks nokomplektēta mazā grupa neklātienē, būs nepieciešama arī vadītāja. Aicinām Tevi pārdomāt un ļaut Kungam atklāt, vai tas ir Viņa plāns Tev šobrīd! Vadītājām būs iespēja tam arī kopīgi sagatavoties īsās apmācībās mēnesi pirms grupiņas sākuma.

Ja vēlies uzsākt mammu mazo grupu klātienē un Tev ir nepieciešams atbalsts, idejas izpētes materiālam un lūgšanas, tad droši raksti uz *misija-mamma@gmail.com*!

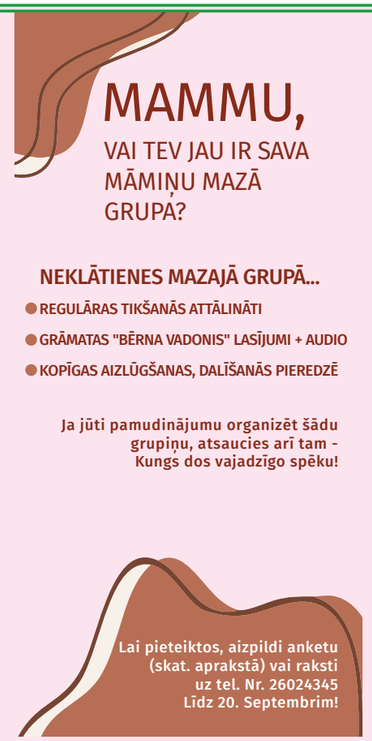
Iedrošinājumam dalāmies ar 1., 2. un 4. pērli (no 25 iedvesmas pērlēm māmiņai*). Lai Tev Dieva spēkā izdodas nolikt malā visu citu un vislielāko uzmanību pievērst Tavam svarīgākajam darbam – bērnu audzināšanai!

1. "Mātes vara uz labu, tūlīt aiz Dieva, ir visstiprākā, kāda vien virs zemes zināma." (E. Vaita "Adventistu māja", 39. nodaļa)

2. "Eņģelis nevar prasīt sev augstāku uzdevumu; jo, darot šo darbu, viņa ar to kalpo Dievam. Lai viņa tikai aptver sava darba augsto raksturu, tas darīs viņu drosmīgu." (Turpat, 38. nodaļa)

3. "Māte tiek kārdināta domāt, ka viņas darbs nav svarīgs. Mātes darbs viņai pašai bieži vien liekas tikai kā nenozīmīga kalpošana. Tomēr tas tā nav. Debesu eņģeļi vēro rūpju nomākto māti, atzīmēdami nastas, kuras viņa nes katru dienu." (Turpat, 40. nodaļa)

* Visas pērles lasi un klausies "Tava misija: mamma" *Instagram*, *Facebook*, *Spotify* un *YouTube* kontā!

IMANTAS KOPIENAS CENTRA SVĒTKI AR *ADRA LATVIJA* UN *TX FONDATION*

2025. gada 6. jūlijā Rīgā, Imantas sirdī – Kurzemes prospektā 15 – norisinājās Kopienas centra (jeb Ietekmes centra) pamatakmens ielikšanas ceremonija. Lai gan ēka jau pastāv, šis bija īpašs brīdis – tika noslēgta publiska vienošanās par 90 000 eiro ziedojumu, ko piešķir *TzuXing Foundation* no Taivānas, lai uzsāktu ēkas rekonstrukciju.

Pasākuma laikā tika svinīgi parakstīta trīspusēja vienošanās starp ēkas īpašnieku Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu savienību, projekta īstenotāju *ADRA Latvija* un sponsoru *TX Foundation*, zemē simboliski tika ielikta laika kapsula.

Ēkai ir vairāk nekā 50 gadi, un tai ir nepieciešami būtiski uzlabojumi – droša elektroinstalācija, kanalizācija, jauni logi, telpu pārplānošana un multifunkcionālas bērnu istabas izveide. Kopienas centrs kalpos vietējiem Pārdaugavas iedzīvotājiem, tas būs atvērts atbalstam, neformālai izglītībai un sadarbībai.

Eiropas misijas ietvaros uz ceremoniju no Taivānas bija ieradusies *TX Foundation* prezidente Liza Lina (*Liza Lin*) un izpilddirektore Freda Miriklisa (*Freda Miriklis*), savukārt no Briseles, atbalstot *ADRA Latvija* projektu, bija ieradies *ADRA Europe* pārstāvis Tomass Petračeks (*Thomas Petracek*).

Anna Šļakota,
ADRA Latvija direktore:

Kad domāju, kā *TzuXing Foundation* no Taivānas nonāca līdz mums Latvijā, joprojām šķiet – tas ir Dieva brīnums. Fonds ar iniciatīvu *Kindness Walking for Education* palīdz bērniem visā pasaulē, būvējot skolas un centrus. Daudzās valstīs *TX* sadarbojas ar dažādām organizācijām, bet arī ADRA bija starp viņu partneriem Āfrikā, kur veiksmīgi tika realizēti projekti. Šī pozitīvā pieredze bija viens no iemesliem, kāpēc arvien vairāk Eiropas un Āzijas projektu *TX* izvēlas īstenot tieši caur vietējām ADRA organizācijām. Tas ir ADRA tīkla spēks – pat ja esam maza komanda, mums uzticas, jo stāvam zem ADRA karoga.

Sākumā pati biju gatava atteikties no Ietekmes centra idejas – nebija vēl, ko parādīt, tikai nākotnes plāns. Bet tieši sarunā ar *TX* izpilddirektori Fredu viss mainījās – viņa pati pajautāja, vai mums nav savas ēkas ar izglītības potenciālu. Tā dzima šis projekts.

Gala lēmums par atbalstu atnāca tikai pāris nedēļas pirms vizītes, un mums atlika vien pusotra nedēļa, lai sagatavotu ceremoniju. Cilvēcīgi tas nebūtu iespējams, bet Dieva brīnums notika – svētki ne tikai izdevās, bet bija ļoti apmeklēti un patiesi skaisti. Vietējās ģimenes nāca, bērni baudīja animāciju un atrakcijas, un viesi no Taivānas redzēja, cik ļoti šis centrs ir gaidīts.

Jau jūlijā pirmā daļa finansējuma ienāca *ADRA Latvija* kontā, un darbi ir sākušies.

Ļubova Tihomirova, Imantas Ietekmes centra direktore:

Man šī diena bija patiešām īpaša. Biju ļoti priecīga redzēt tik daudz jaunu cilvēku un arī senus draugus, kuri bija ieradušies atbalstīt mūsu nākotnes centru. Īpaši sirdi sasildīja bērnu un vecāku priecīgās sejas. Man šķiet, ka svētki izdevās – viss patiešām izdevās!

Finansējuma saņemšana pirmā stāva rekonstrukcijai mums bija kā īsts Dieva svētības apliecinājums, jo tieši sākumā piedzīvojām finansiālas grūtības. Šie līdzekļi palīdzēs atjaunot ēkas iekšpusi – nomainīt elektroinstalāciju un santehnikas komunikācijas, ielikt jaunus logus un veikt remontdarbus.

OGAS – GARŠĪGĀKĀS ZĀLES!

Ogas ir ne tikai skaistas un garšīgas, bet arī apbrīnojamas zāles veselībai. Tās satur daudz bioloģiski aktīvu vielu, īpaši antociānus – dabiskos pigmentus, kuri piešķir ogām spilgto krāsu. Antociāni un citas ogās esošās vielas palīdz pasargāt organismu no dažādām slimībām, samazina iekaisuma procesus, stiprina asinsvadus un imūnsistēmu. Zinātniskie pētījumi rāda, ka ogu regulāra lietošana uzturā var uzlabot sirds un asinsvadu veselību, samazināt cukura līmeni asinīs, aizsargāt aknas, veicināt redzes veselību un vēl, un vēl.

Turpmāk ir apkopoti 12 galvenie ieguvumi veselībai, ko sniedz ogās esošie antociāni un citas aktīvās vielas:

1) ogās esošie antociāni samazina holesterīna biosintēzi aknās, veicinot kopējā holesterīna līmeņa samazināšanos asinīs;

2) ogās esošie antociāni aizsargā pret ZBLH (zema blīvuma lipoproteīnu holesterīna) oksidāciju. Tas ir veselībai kaitīgs faktors, jo ZBL holesterīns iznīcina artēriju gludās muskuļu šūnas, veicinot aterosklerozi un vēža attīstību;

3) ogās esošie antociāni ierobežo nevēlamu trombocītu agregāciju (noteiktu asins šūnu koncentrāciju). Kad trombocīti salīp kopā, veidojas asins recekļi, kas var aizsprostot asinsvadus un izraisīt sirds asinsvadu slimības (piem., miokarda infarktu). Tie var radīt smadzeņu asinsrites traucējumus (piem., insultu), perifēro artēriju slimības, venozo trombozi un plaušu trombemboliju;

4) ogās esošie antociāni un antioksidanti aizsargā organismu no brīvo radikāļu (nestabilu molekulu, kas bojā šūnu membrānas un veicina hroniskas deģeneratīvas slimības, piemēram, artrītu, diabētu, augstu asinsspiedienu, aterosklerozi un autoimūnas slimības) veidošanās vai pat iznīcina organismā brīvos radikāļus;

5) ogās esošie antociāni un citas vielas kavē baktēriju attīstību un pat nonāvē tās (piemēram, mellenes un dzērvenes satur vielas, kas palīdz novērst E. coli baktēriju pielipšanu pie urīnpūšļa sienas, tādējādi samazinot urīnceļu infekcijas risku; mellenes, brūklenes un dzērvenes satur vielas, kas palīdz bakteriocīdā cīņā ar smaganu saslimšanām);

6) ogās esošie antociāni palīdz diabēta pacientiem, jo tie pazemina glikozes līmeni asinīs;

7) viena ogās esošā īpašā antociānu molekulārā sastāvdaļa (C3G) aizsargā aknas no oksidatīvā stresa. Aknas, detoksificējot kaitīgās vielas, rada lielu daudzumu brīvo radikāļu, kas savukārt var bojāt aknas. C3G palīdz aizsargāt aknas no šiem brīvajiem radikāļiem;

8) ogās esošie antociāni aizsargā organismu no divpadsmitpirkstu zarnas čūlas;

9) mellenēs esošie antociāni stimulē kuņģa gļotvielu mucīnu veidošanos, kas pasargā kuņģa sienas no mehāniskiem un ķīmiskiem kairinātājiem. Tās ir dabisks ārstniecības līdzeklis cilvēkiem, kuri cieš no gastrīta vai kuņģa un divpadsmitpirkstu zarnas čūlas. Turklāt pētījumi ar dzīvniekiem liecina, ka šī iedarbība saglabājas neatkarīgi no cēloņa (vai tā ir stresa, alkohola, pretiekaisuma medikamentu, etiķa vai citu faktoru izraisīta čūla);

10) jebkurās ogās esošie antociāni, bet jo īpaši mellenēs esošie, uzlabo organisma triglicerīdu izvadīšanas mehānisma darbību, kas var palīdzēt atbrīvoties arī no liekā svara kilogramiem;

11) ogās esošos antociānus dēvē par redzes nolietošanās bremzētājiem, kā arī kognitīvo funkciju – atmiņas un mācīšanās – veicinātājiem. Pētījumā, kurā piedalījās 40 personas ar tīklenes patoloģijām, 69 % no tiem, kuri divreiz dienā lietoja 160 mg melleņu, tika novērota uzlabošanās pretstatā placebo grupai, kurā netika novērota nekāda labvēlīga ietekme;

12) Eiropas klīniskie pētījumi liecina, ka mellenēs esošie antociāni ievērojami palīdz cīņā pret varikozajām vēnām un hemoroīdiem.

Informāciju par ogām apkopoja
Baiba Bērziņa

1. MĪLESTĪBAS STĀSTS

Elvīra Grakoviča, AV Jauniešu lappusītes veidotāja

Raksta autors Krišs Sekeira

Vai kādreiz esi aizdomājies, kāds būtu mīlestības stāsts, ko uzrakstījis pats Dievs? Tev tas nav jāmin, jo tieši šis stāsts ir rakstīts 1. Mozus grāmatas 2. nodaļā. Tas ir stāsts, no kura varam mācīties daudz svarīgu lietu par attiecībām un laulību.

Lai palīdzētu izprast šī teksta dziļāko jēgu, aicinu tevi vispirms pašam izlasīt minēto nodaļu un pēc tam turpināt lasīt šo rakstu, mēģinot iztēloties, kā šīs ainas varēja izskatīties.

Stāsts sākas ar Ādamu. Ir sestā radīšanas diena – cilvēces dzimšanas diena. Ādams, pirmais cilvēks, atver acis un ierauga sava Radītāja seju. Radītājs smaida – sajūsmas un maigas, tēvišķas mīlestības pilns. Tas ir Ādama pirmais skats.

"Sveiks, Ādam! Es esmu Dievs." Pirmo reizi izdzirdējis kāda balsi, Ādams atbild ar smaidu. Un šī balss pasaka pirmās lietas, ko cilvēks iegaumē: vārdus "Dievs" un "Ādams".

Gaisā virmo svaiga zemes smarža, to izgaro māls, no kura cilvēks tikko tapis (1. Mozus 2:7). Tad Dievs izstiepj vienu no Savām mālainajām rokām, ar kuru Viņš veidoja Ādamu, un palīdz cilvēkam piecelties kājās. Ādama plauksta satver Dieva roku, un pirmo reizi viņš piedzīvo pieskārienu.

Pēc tam Dievs ved Ādamu uz dārzu, ko sauc par "prieku" (Ēdeni). Tur Viņš aicina Ādamu noplūkt vienu no lielajiem, sulīgajiem augļiem un iekost tajā. Sajūsmināts Ādams saka: "Tas garšo lieliski!" – tā viņš atklāj garšu. Tieši šajā brīdī Dievs izskaidro Ādamam, ka viņa uzturu veidos augļi, kas aug kokos, bet būs viens koks, no kura augļiem viņam nekādā gadījumā nebūs ļauts ēst.

Abi turpina pastaigu cauri dārzam. Tad Ādams dzird, kā Dievs saka kaut ko neparastu: "Nav labi..."

"Nav labi? Kas nav labi?" Ādams brīnās. Viņam, kurš tikko pamodies dzīvei, viss šķiet labs. Dievs ir labs. Ēdene ir laba. Visa radība ir laba. Kas gan varētu nebūt labs? Pirmais cilvēks jūtas satraukts, gaidot, kad Dievs paskaidros, kas tieši nav labi.

"Nav labi cilvēkam būt vienam..."

"Vienam?" Ko tas nozīmē – "vienam"? Ādams pēdējās minūtes vai stundas bija kopā ar Dievu, un visapkārt atradās majestātiski radījumi, ar kuriem viņi mijiedarbojās: putni, kuru dziesmās viņi piedalījās, lauvas, kuru krēpes viņi glaudīja, un aitas, kuras viņi nesa rokās. Viņus sveicināja arī citas saprātīgas būtnes, kas sevi sauca par "rīta zvaigznēm" (eņģeļiem), citi Dieva bērni, kas dziedāja slavas dziesmas Viņam par Ādama radīšanu – par jaunāko ģimenes locekli[1].

Tad Dievs pabeidz Sevis teikto: "Es tam darīšu palīgu, kas atbilst viņam."

"Palīgu? Kas atbilst man?" Ādams pārdomā šo vārdu nozīmi. Pēkšņi visi dzīvnieki, kas ir apkārt, sāk nostāties rindā.

[1] Ījaba grāmatā 38:4–7 Dievs runā par radīšanu un to, kā "rīta zvaigznes dziedāja kopā" tajā laikā. Citi pravietiski un poētiski Bībeles fragmenti, piemēram, Atklāsmes grāmata 12:4, arī lieto vārdu "zvaigznes" kā eņģeļu metaforu. Tā sātans Dieva Vārdā tiek saukts par "rīta zvaigzni" (Jesajas 14:12). Varbūt eņģeļi bija pirmās būtnes, ko Dievs radīja, tāpēc viņi tiek dēvēti par "rīta zvaigznēm", un, iespējams, Lucifers bija pirmais no viņiem.

"Skaties, Ādam," Dievs norāda uz rindu, "mums abiem ir vārdi, bet viņiem nav. Pamēģini! Nosauc tos, kā vien tev ienāk prātā!"

Pirmo reizi Ādams izjūt radošu iedvesmu. Tā ir jauna un aizraujoša sajūta, ko pavada spēcīga motivācija un ziņkāre. Sākumā ir satraucoši lietot iztēli, lai katrai sugai piešķirtu vārdu, bet ar laiku Ādams pamana kaut ko dīvainu: "Visi dzīvnieki nāca pa pāriem – viens tāds un otrs līdzīgs, bet..." Ādams pagriežas pret Dievu. "Kur ir kāds man līdzīgs? Vai man tāds ir?"

Dievs aicina Ādamu uz skaistu vietu dārzā pie liela koka, kuru ieskauj visdažādāko krāsu ziedi un vismīkstākā zāle. "Atpūties šeit nedaudz!" Ādams apguļas un acumirklī aizmieg. Pēc kāda laika viņš dzird balsi. "Ādam, mosties!" Ādams atver acis. Viņa priekšā ir sapulcējušies daudzi eņģeļi, un Dievs tur pie rokas kādu citu būtni – tādu, kas ir līdzīga Ādamam, bet tomēr citāda.

"Lūk, viņa ir tava otrā puse!" Dievs sniedz šī skaistā cilvēka roku Ādamam, un Ādams maigi to satver. Viņu skatieni satiekas pirmo reizi. Viņi uzreiz viens otram uzsmaida. Viņi izjūt jaunu sajūtu. Viņi jūtas saistīti – it kā būtu viens un tas pats, bet vienlaikus pilnīgi atsevišķi un neatkarīgi.

Viena roka lēni un maigi sajūt otras pieskārienu, izjūtot gan satraukumu, gan ziņkāri. Viņi ir pārsteigti par to, kā reaģē uz šo jauno pieredzi. Viņi, šķiet, spēj saprast viens otru bez vārdiem.

Dievs saka Ādamam: "Kamēr tu gulēji, Es paņēmu vienu no tavām ribām, jo viņa ir tev līdzvērtīga, lai būtu tev līdzās. Es aizvēru tavu miesu tajā vietā un tad no tavas ribas izveidoju viņu."

Prieka pārņemts, Ādams paziņo visiem klātesošajiem: "Šī tiešām ir kauls no mana kaula un miesa no manas miesas!" Tas ir pats pirmais kāzu solījums, kāds jebkad izteikts.

Tad Ādams saprot, ka viņa ir pēdējā dzīva būtne bez vārda. "Viņu sauks par sievieti, jo viņa ir ņemta no vīrieša."[2]

Eņģeļi gavilē priekā un dzied slavas dziesmas Dievam. Cilvēces radīšana ir pabeigta. Tas pats Dievs, kurš vēlāk kā cilvēks veica savu pirmo publisko brīnumu kāzās (Jāņa 2:1–11), parūpējās, lai arī šīs pirmās kāzas būtu īpašs notikums.

Ādams, Ieva un eņģeļi ir Viņa klātbūtnē, apņemti ar smaržīgiem kokiem. Apkārt ir košas, nekad nenovīstošas lapas. Zeme ir klāta visskaistākajiem un izsmalcinātākajiem ziediem, kādus jebkad redzējušas cilvēku acis. Putni visdažādākajās formās un izmēros priecīgi pievienojas eņģeļu korim, sveicot jauno pāri un slavējot Dievu par šo unikālo dāvanu cilvēkam – laulību.

Tās ir pirmās un vienīgās nevainojamās kāzas, kādas jebkad notikušas. Tad Dievs šo liecinieku klātbūtnē pasludina pirmo cilvēku pāri par vīru un sievu. Viņš pievieno svētību, sakot: "Augļojieties un vairojieties!" Tā noslēdzas pirmais mīlestības stāsts Bībelē.

Lai gan šis stāsts ir īss un jauks, tajā ir daudz, ko mācīties par attiecībām un laulību. Es varētu uzrakstīt veselu grāmatu par šo tēmu, bet šoreiz vēlos īsi aplūkot tikai trīs mācības, ko no šī stāsta varam gūt.

Pirmā mācība. Tavas attiecības ar Dievu ir svarīgākas par jebkurām citām. Ādams vispirms redzēja Dievu un bija kopā ar Viņu, pirms satika kādu citu. Kādu laiku viņi bija tikai divatā. Mūsdienās arī tev kā vientuļam jaunam vīrietim vai sievietei var nākties "būt vienam ar Dievu" līdz pat divdesmit plus gadu vecumam vai vēl ilgāk, pirms satiec savu dzīvesbiedru. Šis laiks nav domāts, lai tu to pavadītu, nemierīgi gaidot savu kāzu dienu. Šajā posmā Dievs vēlas veidot ciešas attiecības ar tevi. Tas ir svarīgi daudzu iemeslu dēļ. Viens no iemesliem ir tas, ka, cieši vienojoties ar Dievu, laulāts pāris arī vienosies ciešāk viens ar otru. Turklāt Dievam ir darbs, kas tev jāpaveic, pirms būsi gatavs laulībai. Ādamam bija jānosauc visi dzīvnieki. Mums ir jāattīsta prasmes, lai mēs spētu parūpēties gan par sevi, gan nākotnes ģimeni. Es runāju par profesijas apgūšanu, lai mēs spētu strādāt un nopelnīt iztiku, par mājas uzturēšanas prasmēm, veselīga dzīvesveida uzturēšanu utt.

[2] Ebreju valodā vārds "vīrietis" ir (aptuveni) "īš", bet "sieviete" – "īšā". Latviešu valodā savukārt šie vārdi ir pilnīgi atšķirīgi.

Otrā mācība. Neizolējies no savas ģimenes un draugiem. Ja arī – kaut maz ticams – tu paliec viens, ir svarīgi apzināti veidot ap sevi sociālo loku, jo Dievs teica, ka "nav labi cilvēkam būt vienam". Tāpēc ieguldi laiku savās attiecībās ar ģimeni un draugiem. Galu galā pat mūsdienu iepazīšanās lietotņu laikmetā lielākā daļa cilvēku joprojām satiek savu dzīvesbiedru caur pazīstamajiem.

Atrodi arī veidus, kā likt lietā dabisko tēva (vai mātes, ja esi sieviete) instinktu, pat ja tev pašam nebūs savu bērnu. Tu vari sniegt atbalstu un nodot savu pieredzi citiem, kas ir jaunāki par tevi. Es, piemēram, pats esmu bez bērniem, bet esmu atradis savu aicinājumu, palīdzot jauniešiem attiecību sarežģījumos. Neļauj šķiršanās statistikai un dzimstības kritumam tevi apmānīt, tas ir tikai pasaules radīts troksnis. Dievs teica: "Augļojieties un vairojieties." Tā nebija tikai pieklājīga rekomendācija. Dievs to darīja par realitāti. Cilvēki turpinās precēties līdz pat Jēzus atgriešanās dienai (Mateja 24:38, 39).

Ja esi neprecējies, iespējams, tev ir šaubas, vai tu jebkad to piedzīvosi. Man arī bija šaubas. Vienu dienu pirms satiku savu nākamo sievu kādam pārim, kas man jautāja, vai man ir draudzene, atbildēju, ka esmu sapratis – es nekad neprecēšos. Šo rindu rakstīšanas brīdī esmu laimīgi precējies jau astoņus gadus. Arī daudzi citi cilvēki, par kuriem es domāju, ka viņi nekad neprecēsies (un varbūt viņi paši arī tā domāja), beigās apprecējās. Laulība ir dabisks dzīves posms, ko lielākā daļa cilvēku – īpaši tie, kas paliek uzticīgi Dievam, – piedzīvos. Tas skan kā klišeja, bet, iespējams, tas notiks tad, kad to vismazāk gaidīsi. Protams, laulība nav dzīves galvenā jēga, attiecības ar Jēzu ir daudz svarīgākas, taču laulība tomēr ir vērtība, pēc kuras ir vērts tiekties. Ja ļausi Dievam vadīt tevi partnera izvēlē, tava dzīve uz šīs zemes būs daudz laimīgāka (Salamana pamācības 18:22[3]).

Trešā mācība. Atpūties un ļauj Dievam darīt savu darbu. Ādamam un Ievai nebija jādara pilnīgi nekas, lai viņi atrastu viens otru. Patiesībā Ādams gulēja līdz pat savai laulību ceremonijai. Kur un kā tu satiksi savu nākamo dzīvesbiedru, tā nav problēma, par kuru tev būtu jāsatraucas. Ļauj Dievam to nokārtot! Ieguldi savu laiku un uzmanību Dieva lietā, attīsti sevi kā vīrieti vai sievieti un iepazīsti jaunus cilvēkus.

Varbūt tu jautāsi: "Kā es varēšu zināt, ka esmu sastapis savu nākamo dzīvesbiedru?" Atbildi uz šo jautājumu var sniegt tikai Dievs. Ja ļausi Viņam sevi vadīt, tu, visticamāk, piedzīvosi to, ko ir teikuši daudzi laimīgi precēti pāri: "Tu vienkārši to zini, kad tur nonāc!"

Es nesaku, ka tev vajadzētu ignorēt brīdinājuma zīmes (ja tev ir ciešas attiecības ar Dievu, Viņš tās padarīs tev skaidri redzamas). Taču kādā brīdī tev (ideālā gadījumā) būtu jājūt, ka Dievs tev ir devis mieru attiecībā uz pieņemto lēmumu. Tu vari būt sajūsmināts par jaunajām attiecībām, taču daudz drošāka zīme, ka esi pieņēmis pareizu lēmumu, ir tā, ka tu patiesi izjūti mieru par to.

[3] Tas pats attiecas arī uz sievieti, kura atrod labu vīru.

LABOJUMS!

Žurnāla "Adventes Vēstis" jūnija numurā pie raksta "LATVIJAS CEĻA MEKLĒTĀJU BĪBELES VIKTORĪNA" un jūlija/ augusta numurā pie raksta "DRAUDZEI KANDAVĀ – 105" kļūdas pēc netika norādīts fotogrāfiju autors. No sirds atvainojamies skaisto fotogrāfiju autoram GUSTAVAM MELNGALVIM un izsakām viņam sirsnīgu pateicību par sadarbību!

Patrīcija Oberte

IMPACT 2025

No 11. līdz 18. augustam Kārsavā norisinājās ikgadējais IMPACT misijas brauciens. Šis bija īpašs notikums, jo jaunieši uz Kārsavu devās jau otro reizi. Pirmo reizi tur viesojāmies pavasarī, martā, nedēļas nogales pasākumā. Šī gada izvēlētā tēma bija "Seko Man!", kas caurvija gan sapulces, gan dažādās aktivitātes.

Īpašs prieks bija uzņemt runātāju no Somijas – Mikaelu Takamaa, kurš dalījās ar dziļiem un iedvesmojošiem domu graudiem, balstītiem gan Vecajā, gan Jaunajā Derībā. Viņa uzrunas palīdzēja jauniešiem labāk saprast, kā iesaistīties misijā un draudžu dibināšanā, kā arī drosmīgi izdzīvot savu ticību ikdienā. Kopīgajās sanāksmēs skanēja dziesmas latviešu, angļu un pat somu valodā, radot īpašu starptautisku gaisotni. Tas vienoja jauniešus vēl ciešāk un lika justies kā daļai no lielākas, pasaulplašas kustības, pat atrodoties tepat Latvijā.

Šī gada programma bija piepildīta ar dažādām evaņģelizācijas aktivitātēm. Īpaši sirsnīgs bija koncerts Melnavas pansionātā, kur dalībnieki iemītniekus iepriecināja ar pašu gatavotām dāvanām, dziesmām un sirsnīgām sarunām. Lielu atsaucību guva arī Ceļojošā bibliotēka, kas šoreiz notika divu darba dienu pēcpusdienā. Izrādījās, ka šis formāts bija ļoti svētīgs – tieši šajās reizēs jaunieši dalījās ar savām personīgajām liecībām un piedzīvoto. Protams, neizpalika arī Veselības izstāde, lai gan šoreiz laikapstākļi sagādāja nelielu izaicinājumu. Kamēr visa nedēļa bija saulaina un silta, tieši izstādes dienā valdīja drūms un vēss laiks, kas atgādināja rudeni un diemžēl kavēja daļu Kārsavas iedzīvotāju atnākt.

Misijas laikā jaunieši varēja piedalīties arī trīs semināros. Pirmajā, kura nosaukums bija "Dieva influenceri", Ineta Možeiko mudināja ikdienā ar smaidu, labu attieksmi un rīcību parādīt, ka esam kristieši, un iedrošināja arī sociālajos tīklos drosmīgi dalīties ar savu ticību. Otrajā seminārā, ko vadīja Elīna Ģipsle, tika pārrunāts, ko nozīmē sekot Jēzum – gan ar visiem izaicinājumiem, gan svētībām. Savukārt trešajā seminārā Dāvids Mucenieks iepazīstināja ar dažādiem Bībeles līderu piemēriem un rosināja jauniešus domāt par to, kādiem līderiem viņiem pašiem būtu jābūt.

IMPACT Kārsavā kļuva par neaizmirstamu nedēļu, kurā jaunieši ne tikai mācījās un kalpoja, bet arī paši tika iedrošināti un stiprināti savā ticībā. Tā bija iespēja piedzīvot, kā Dievs strādā caur vienkāršiem darbiem, sirsnīgām sarunām un vienotības garu, kas spēj apvienot dažādas tautības, valodas un pieredzes.

***

Mana pieredze IMPACTā bija ļoti aizraujoša, jo tā bija mana pirmā reize šādā braucienā. Man visvairāk patika Ceļojošā bibliotēka, kad gājām no mājas uz māju un devām grāmatas cilvēkiem. Tas man šķita interesanti un jautri. Es arī satiku daudz jaunu cilvēku un ieguvu draugus. Kopumā viss bija ļoti forši un neaizmirstami. (*Klaivs Gredzens*)

Šī gada IMPACTu esmu piedzīvojis kā ļoti lielu svētību. Bija tiešām liels prieks būt kopā ar tik daudziem kalpot gataviem jauniešiem no visas Latvijas! Organizatori bija sagatavojuši apjomīgu, interesantu programmu, kurā bija iekļauti gan evaņģelizācijas pasākumi – kā Ceļojošā bibliotēka, Veselības izstāde –, gan arī bija iespējams garīgi pilnveidoties uzrunu, semināru un Bībeles izpētes laikā. Kā sevišķi lielu svētību izjutu kopējās ikrīta lūgšanas, kas dienai uzreiz deva garīgu ievirzi. Nevaru nepieminēt arī sadraudzības brīžus, kuros bija iespēja spēlēt spēles, sarunāties un iegūt jaunus draugus. Vēlos pateikt lielu paldies visiem šī gada IMPACT rīkošanā iesaistītajiem, ticu un ceru, ka šis pasākums bija par svētību ne tikai Kārsavai, bet arī katram dalībniekam! (*Daniels Flecners*)

Šis IMPACTs bija atgādinājums, ka jauniešiem rūp Dieva lieta. Tas pavēra iespēju viņiem to apliecināt. Katram bija iespēja pielikt savu roku. Vai tā būtu dziedāšana, grāmatu dalīšana, grupiņu vadīšana vai praktiska darbošanās, veicot kādu darbu, bija jūtama atsaucība un vēlme palīdzēt. Īpašs prieks par katru, kam tā bija pirmā reize IMPACTā vai pirmā reize kādā jaunā kalpošanā. Katra šāda uzdrīkstēšanās noteikti iepriecināja Dievu. Lai arī IMPACTs ir beidzies, iespaids ir palicis! (*Markuss Kaspars*)

Arī es šogad piedalījos IMPACT braucienā pirmo reizi. Ļoti jauki bija iepazīt Mikaelu, kura klātbūtne un uzrunas iedvesmoja katru no mums ikdienā. Prieks bija satikt draugus un iepazīt jaunus cilvēkus, ar kuriem kopā varēja dalīties šajā piedzīvojumā. Es sapratu, ka tieši šīs paaudzes jauniešiem ir dots uzdevums veidot jaunas draudzes un nest Evaņģēliju tālāk pasaulē. IMPACT man deva jaunu dzirksti un vēlmi tuvāk iepazīt Dievu, mācīties vairāk un augt garīgi. Šis laiks bija patiesi iedvesmojošs un nozīmīgs manā ticības ceļā. Esmu ļoti pateicīgs IMPACT komandai par viņu ieguldīto darbu, kas padarīja šo laiku tik īpašu! (*Dāvis Grošev*s)

Mani šis IMPACT iedrošināja kalpošanas darbam. Bija jauki piedzīvot kopības sajūtu un savstarpējo draudzību. Viena no manām mīļākajām dienas daļām bija uzrunas, kurās ieguvu daudz atziņu. Patika salīdzinājumi, piemēram, ka Svētais Gars ir kā vējš, ko fiziski nevar redzēt, bet var sajust tā darbības sekas. Šķita interesanta doma, ka dažādos dzīves posmos sekot Dievam var nozīmēt kaut ko citu. Ar laiku izpratne par Dievu pieaug un mainās. Mācītājs Mikaels Takamaa, kurš mūs katru dienu uzrunāja, dalījās ar savu dzīves pieredzi misijā, kas iedrošināja un rosināja pārdomāt savus dzīves notikumus. Katru vakaru bija iespēja pārrunāt dienas laikā dzirdēto. Man ļoti patika brīži, kuros mudināja katru personīgi pārdomāt savas attiecības ar Dievu. No rītiem bija kopīgās lūgšanas, tās palīdzēja nesteidzīgi iesākt dienu un sakoncentrēties darāmajiem pienākumiem. Pārrunājām, kas būtu jāiekļauj lūgšanās, lai tās nebūtu kā mantra, ko skaita, bet dziļa un nopietna saruna ar Dievu, sirds pilnīga atvēršana Viņam. Divas dienas notika Ceļojošā bibliotēka. Viena grupa no mums lūdza Dievu, otra grupiņa gāja pie iedzīvotājiem ar grāmatām. Pat ja neizdevās ieinteresēt cilvēkus izvēlēties grāmatas, ceru, ka mūsu sarunas nebija veltīgas. Pirms tam biju piedalījusies tikai Ceļojošajā bibliotēkā, bet nekad nebiju piedalījusies tādā lūgšanu grupā, tāpēc domāju, ka būs garlaicīgi. Taču bija pavisam citādāk! Man ļoti patika kopības sajūta, aizlūgšanas un dziesmas, ko dziedājām Dieva godam. Lasījām arī Bībeles pantus, kas bija tik ļoti iedrošinoši un stiprinoši. Milzīgs paldies Dievam! Paldies komandai un visiem dalībniekiem, kuri ar savu klātbūtni padarīja šo IMPACT tik neaizmirstamu! (*Marta* Ķieģele)

Šis IMPACT man šķita īpašāks nekā citi tāpēc, ka Mikaela uzrunas mani ļoti skāra, redzēju, kā Dievs mūs visā šajā nedēļā vadīja. Lai gan daudzi bija slimi, ieskaitot mani pašu, visi cītīgi kalpoja un evaņģelizēja. Ieguvu jaunus draugus. Vakaros notika mazās grupiņas, kurās mēs parunājām iedoto materiālu. Tāpat vakaros, ja gribēja, varēja palikt uz sadraudzību un paspēlēt spēles. Es noteikti iesaku visiem jauniešiem, kuriem patīk evaņģelizēt, stāstīt citiem cilvēkiem par Dievu un kuri vēlas iegūt jaunus draugus, doties uz IMPACTu nākamgad! (*Sāra Mezīte*)

Sagatavoja Patrīcija Oberte
Foto: Benjamins Flecners

JĒZUS SATIKA ZĒNU AR ĒDIENU

Bērnu kalpošanas nodaļas komanda: Brigita Avišāne, Mārīte Lipska, Elizabete Rezņikova un Emīlija Trubeckaja.

ATMIŅAS PANTS

“UN VISI ĒDA UN PAĒDA, UN SALASĪJA NO ATLIKUŠAJĀM DRUSKĀM PILNUS DIVPADSMIT GROZUS.”

MATEJA 14:20

Anna Pavļenko

Reiz no rīta kāds zēns paņēma maksķeri un devās uz ezeru. Tur viņš noķēra divas nelielas zivtiņas.

“Māt, skaties!” viņš sauca, ieskrējis mājā. “Redzi, ko es noķēru?”

Māte paskatījās un pasmaidīja. “Tās nav sevišķi lielas, vai ne?” viņa atbildēja. “Ko tu domā ar tām darīt?”

“Tās būs man vakariņās, ja tu izcepsi.”

“Vakariņās? Ko tad tu šodien gribi darīt?”

“O, es atkal iešu klausīties Jēzu! Viņš ir tik labs! Tev arī vajadzētu aiziet paklausīties, māmiņ! Vai drīkstu paņemt trīs maizītes?”

“Jā, mīļais, vari ņemt piecas! Tu būsi ļoti izsalcis visu dienu prom no mājas.”

“Paldies, māmiņ!” atsaucās dēls un aiztraucās prom vēja spārniem.

Atrast Jēzu izrādījās viegli. Ikviens zināja, kur Viņš ir. Lielas un mazas ļaužu grupas pa galveno ceļu devās vienā virzienā. Pūlis kļuva arvien lielāks. Vēl nekad Jēzus nebija redzējis pulcējamies ap Sevi tik daudz ļaužu. Visi viņi neatlaidīgi virzījās uz priekšu, lai atrastu vietu tuvāk Lielajam Skolotājam.

Drīz Jēzus sāka runāt, un Viņš stāstīja brīnišķīgas lietas. Ļaudis nepalaida garām nevienu vārdu. Viņš runāja ļoti skaidri, pat vistālākais klausītājs varēja visu sadzirdēt.

Ritēja stunda pēc stundas, bet Viņš joprojām runāja, un ļaudis arī klausījās. Viņi bija tik aizrauti, ka aizmirsa pat par ēšanu. Arī zēns aizmirsa savas vakariņas. Pamazām saule sāka rietēt, un no ezera pacēlās salta migla.

“Vai tev nešķiet, ka būtu laiks atlaist ļaudis mājās?” viens no apustuļiem jautāja Jēzum.

“Lai tie aiziet uz tuvējiem miestiem un pērk sev ko ēšanai,” teica otrs. “Viņi taču nav ēduši visu dienu.”

“Viņiem nav jāiet prom,” Jēzus atbildēja, “dodiet jūs tiem ēst!”

Mācekļi izbrīnījās. “Mums šeit nav nekādas barības,” viņi sacīja.

“Ar divi simti sudraba gabaliem maizei nepietiek, lai katram tiktu kāds mazums,” Filips noteica.

Zēns ieklausījās viņu sarunā. Droši vien Jēzus ir izsalcis, Viņš taču bija runājis visu dienu. Tad zēns atcerējās savas vakariņas.

“Ja Mācītājs ir izsalcis,” viņš teica Andrejam, kurš stāvēja blakus, “es varu atdot Viņam savas vakariņas.”

Andrejs pasmaidīja un pastāstīja to Jēzum.

“Šeit ir viens zēns,” viņš teica, “tam ir piecas miežu maizes un divas zivis. Bet kas tas ir priekš tik daudz ļaudīm?”

Greta Karzone

Amanda Mezīte

“Lieciet, lai ļaudis apsēstas,” sacīja Jēzus. Un viņi tā arī izdarīja.

“Sēdieties! Apsēdieties visi!” sauca apustuļi, iedami cauri pūlim.

“Kas noticis?” ļaudis jautāja.

“Tūlīt ēdīsim!”

“Ēdīsim? Bet kur ir barība?”

“Neuztraucieties, jūs visu redzēsiet!”

Tā nu zēns atdeva savas vakariņas. Jēzus viņam uzsmaidīja un sacīja: “Pateicos tev, zēn!”

Zēnam šie vārdi un smaids bija viss. Tie atvietoja visas vakariņas!

Bet viņš tās nepavisam nezaudēja, jo notika kaut kas neticams.

Vispirms Jēzus svētīja maizi un divas nelielās zivtiņas, tad Viņš salauza maizi gabalos un visu iedeva apustuļiem. Notika kaut kas nesaprotams. Lai arī cik maizes viņi nedalīja, tās kļuva arvien vairāk un vairāk! Mācekļi centās pēc iespējas ātrāk izdalīt barību un steidzās augšup kalnā un lejā no kalna. Atgriezušies tie atkal atrada maizi un zivis, ko saņēma no Mācītāja rokām.

Zēns skatījās un brīnījās, viņš nekādi nevarēja to saprast. Es domāju, ka viņam ēdienu deva Jēzus pats. Bībelē teikts, ka tajā vakarā tika paēdināti pieci tūkstoši cilvēku, neskaitot sievietes un bērnus. Un katrs ēda, cik vēlējās.

Kad visi beidza ēst, Jēzus teica mācekļiem: “Salasiet atlikušās druskas, lai nekas neiet bojā!” Un tie piepildīja ar atlikušo maizi divpadsmit grozus.

Šajā brīnišķīgajā stāstā ir kaut kas īpašs, kam jāpievērš sevišķa uzmanība. Par to teikts Jāņa 6:6 –“[..] jo [Jēzus] pats gan zināja, ko gribēja darīt.” Tas nozīmē, ka tieši tad, kad ļaudis bija izsalkuši un apustuļi sāka uztraukties, kur ņemt tik daudz barības, Jēzus jau visu zināja. Viņš zināja par zēnu, Viņš zināja par zēna vakariņām un zināja, ko darīs ar šīm vakariņām, kad zēns tās piedāvās. Jēzus vēroja zēnu visu dienu un redzēja tā interesi. Viņš zināja, ka zēns vēlas kaut ko darīt Viņa labā, tāpēc nolēma paveikt šo lielo brīnumu ar zēna palīdzību.

Šodien Viņa skats ir vērsts uz tevi. Varbūt Viņš ir nodomājis caur tevi veikt kaut ko lielu? Viņš zina, ko vēlas darīt, ja tu Viņam atļausi un nodosi Viņa rokās savu labāko, savu visdārgāko.

No Artūra Maksvela grāmatas “Bībeles stāsti bērniem”

Anna Benjamīna Kušnere

Raivis Indāns

Stefans Kušners

Tilānija Kušnere

SPELTAS KREKERI

Bībeles stāstā lasījām, ka kādam zēnam bija līdzi piecas maizītes un divas zivtiņas, kuras viņš priecīgi atdeva Jēzum. Arī Tu vari kaut ko garšīgu pagatavot, ko varēsi paņemt līdzi, piemēram, uz skolu. Lai izdodas pagatavot speltas krekerus!

Sastāvdaļas

Pamatmasa:
1 glāze (250 ml) pilngraudu speltas miltu
½ glāze auzu pārslu
2½ glāzes ūdens
2 ēdamkarotes olīveļļas + cepampapīra iesmērēšanai
1 tējkarote sāls (himalaju vai ķeltu)
1 tējkarote garšvielu maisījuma "Persilāde" (var arī nebūt)

Sēklu maisījums:*
½ glāze ķirbju sēklu
½ glāze linsēklu
½ glāze sezama sēklu
½ glāzes saulespuķu sēklu

* Lai izdotos gana gardi cepumi, būtu labi vismaz 3 dažādu sēklu maisījums, bet, protams, var pievienot arī vairāk.

Pagatavošana

Sagatavo divas cepampannas – ieklāj cepampapīru, ko iesmērē ar olīveļļu. (Jo lielāks būs trauks, jo plānāki iznāks cepumi. Var izmantot arī cepeškrāsns dziļo pannu.)

Bļodā samaisi miltus, auzu pārslas, ūdeni, sāli, garšvielas un olīveļļu. Maisīšanai labi der putošanas slotiņa.

Atsevišķā bļodā samaisi visas sēklas, to maisījumu pievieno lielajai bļodai un kārtīgi samaisi.

Pārliecinies, ka masa ir kārtīgi samaisījusies, bez lieliem kunkuļiem. Pēc tam lej uz katras sagatavotās pannas un izveido ļoti plānu kārtu, izmantojot karoti vai lāpstiņu.

Cep krāsnī 170 °C temperatūrā 15 minūtes. Izņem no krāsns un, izmantojot picas griežamo nazīti,

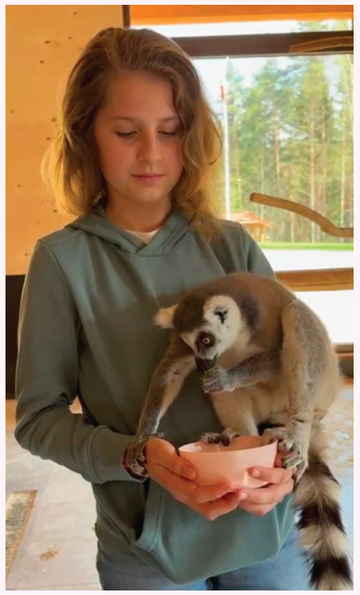
sagriez mazos taisnstūros vai kvadrātos. Ievieto atpakaļ krāsnī uz aptuveni 40 minūtēm. Pēdējās 10 minūtes uzmanies, lai cepumi nepiedeg – tiem jāiznāk viegli zeltainiem, bet ne tumši brūniem.

Kad gatavs, ļauj pilnībā atdzist un pārlauz cepumus sagrieztajos gabaliņos. Glabā noslēgtā traukā, lai krekeri saglabātos svaigi un kraukšķīgi.

KATRĪNA

Sveika, Katrīna! Paldies, ka piekriti intervijai! Mēs ļoti gribētu ar Tevi iepazīstināt citus Latvijas bērnus un, droši vien, pieaugušos. Cik Tev ir gadu?

Sveiki! Man ir vienpadsmit gadi.

Es dzīvoju Ķekavas novadā, Rāmavā. Tie ir pa pusei lauki, pa pusei pilsēta.

Ja tā ir Ķekava un, cik man zināms, tur nav draudzes, tad kurai draudzei Tu piederi?

Es piederu Rīgas 1. draudzei.

Es zinu, ka Tu esi aktīva meitene. Tevi var redzēt daudzos draudzes rīkotos pasākumos, kalpošanās un arī draugu lokā, turklāt ne tikai Rīgas 1. draudzē, bet arī citās Latvijas draudzēs. Kāpēc tā ir? Lūdzu, padalies, kas ir Tavs noslēpums – kā Tu esi tik aktīva?

Jo man patīk kalpot visādos pasākumos un uzzināt ko jaunu, iepazīties ar jauniem cilvēkiem un iegūt jaunus draugus.

Kā Tu domā, kas ir Tavs spēks, kāpēc Tev ir tik viegli iedraudzēties?

Varbūt tas ir mans aktīvums, jo daudziem patīk sports un man arī. Vai arī kalpošana – daudziem patīk mūzika.

Tev patīk līdzdalīt citiem to, kas Tev pašai ir patīkami – sportošana, mūzika, draudzība... Vai Tu nenogursti no šīm aktivitātēm?

Nē! Tas drīzāk dod jaunu enerģiju. Man palīdz lūgšanas no rītiem.

Kurš ir Tavs līdz šim mīļākais Latvijas draudzes pasākums, kurā esi piedalījusies, un kāpēc?

Man pagaidām vismīļākais pasākums, kurā esmu piedalījusies, ir meiteņu nometne "Starp mums, meitenēm", jo tur es ieguvu jaunus draugus. Un man pats vērtīgākais bija tā kladīte rīta svētbrīžiem *(Rīta svētbrīži 70 dienām par Esteres grāmatu Bībelē. - Intervētāja piezīme)*, kas mani motivēja vairāk pētīt Bībeli.

Izklausās jauki! Bet ko Tu gribētu darīt kopā ar Jēzu, kad būsi Dieva valstībā?

Es gribētu ar Viņu iet pastaigāties pa Dieva valstību un arī ar Viņu parunāt, kāpēc Viņš ir radījis, piemēram, odus, jo daudziem cilvēkiem nepatīk, ka viņi uzmācas. Kam viņi ir domāti? Jo es neesmu viņus labā darbībā redzējusi.

Jā, kāds ir labums no odiem? Brīnišķīgs jautājums! Tev ir kādi jautājumi, uz kuriem Tu gribi rast atbildes. Es ticu, ka mēs šīs atbildes saņemsim Dieva valstībā. Kāds notikums no Jēzus dzīves uz šīs zemes Tev patīk visvairāk?

Man patīk Jēzus piedzimšana un arī tas, kur Jēzus dziedina Lācaru.

Kas Tevi visvairāk uzrunā tieši šajos stāstos?

Viņš dziedināja, un mēs varam zināt, ka Viņš izdziedinās. Nav tā, ka viss, mēs varam padoties! Bet Viņš mūs var dziedināt, izglābt.

Brīnišķīgi, jā! Ko Tu esi iemācījusies no Jēzus?

Būt pazemīgai, lai gan tas ir ļoti grūti un es vēl to mācos. Bet tas ļoti uzrunā manu sirdi. To es mācos arī šajos pasākumos. Arī būt laipnai un labai pret citiem.

Jā, esmu novērojusi, ka Tu tiešām tāda arī esi. Paldies Dievam, ka Tu tāda esi! Kā Tev šķiet – vai ar Jēzu būs interesanti būt katru dienu kopā mūžībā?

Man liekas – noteikti!

Noteikti! Jo Tev ir vairāki jautājumi un citiem droši vien ir vairāki jautājumi, uz kuriem mēs visi varēsim dzirdēt atbildes. Ko Tu novēli citiem bērniem?

Es novēlu būt laipniem citam pret citu un skatīties uz cilvēkiem, kā Jēzus skatās uz mums – ne uz ārieni, bet no iekšienes, kāds šis cilvēks ir.

Cik jauks novēlējums! Es Tev sirsnīgi pateicos! Ticu, ka Tu caur šo interviju iegūsi vēl vairāk draugu, jo viņi tagad Tev atpazīs un zinās, ka Tu esi tā, pie kuras var nākt un draudzēties. Un es Tevi iedrošinu arī turpināt pētīt Bībeli! Uz tikšanos nākamajā pasākumā! Atā!

Atā!

STEFANS

Sveiks, Stefan! Cik Tev ir gadu?

Man ir deviņi gadi.

Kur Tu dzīvo?

Es dzīvoju Siguldā.

Skaisti! Tur ir tādi kalni un Gauja! Vai Tu ziemā un vasarā arī kaut kā īpaši izbaudi skaisto Siguldu?

Vasarā, kad mēs pārcēlāmies uz Siguldu, mēs dažreiz aizbraucām uz atrakciju parku. Tur varēja izbraukt ar tādu elektrisko džipu. Tur bija daudz peļķu, pa tām varēja braukt.

Tad Tu izbaudīji šo braucienu! Man prieks! Kurai draudzei Tu piederi?

Siguldas adventistu draudzei.

Cik liela ir Siguldas draudze?

Ne tik ļoti liela. Tur ir maza zāle un otrais stāvs, kur parasti notiek mazajiem bērnu sabatskola, un pagrabstāvs, kur dažreiz notiek gan jauniešu, gan Ceļa meklētāju pasākumi un sapulces.

Stefan, vai esi kādreiz domājis, kā Dievs runā ar Saviem šīs zemes bērniem?

Jā, esmu domājis. Manuprāt, Viņš runā caur Bībeli.

Radītājs deva mums Savu Vārdu Bībeli, lai ar mums sarunātos. Kurš stāsts Bībelē Tev ļoti patīk?

Visa Daniēla grāmata.

Oho! Un ko Dievs Tev māca caur šo Daniēla grāmatu?

Ka jābūt vienmēr uzticīgam Dievam.

Vai no Daniēla grāmatas ir kāds notikums, kas Tevi īpaši uzrunā?

Visvairāk man patika, kad Daniēls un viņa draugi Babilonijā pretojās ķēniņa galdam.

Jā, tas bija ļoti drosmīgi. Ķēniņš domāja, ka tas ir vislabākais galds, ko cēlis viņu priekšā. Bet ko Daniēls un viņa draugi domāja?

Draugi teica, ka viņi negrib ēst to ēdienu, tāpēc ka viņi nepretosies Dieva gribai. Viņi bija uzticīgi.

Vai Tev arī ir bijis kāds savs piedzīvojums ar Dievu? Pastāsti!

Mans pēdējais lielākais piedzīvojums ir Ceļa meklētāju nometne, jo es tur vairāk iepazinu Dievu. Man ļoti patika, ka lūgšanu zemē sestdien varēja daudz pielūgt un pat sadedzināt grēku sarakstu ugunī. Pēc tam man palika ļoti viegli.

Tu ļāvi, lai Jēzus Tavus grēkus izdzēš. Cik brīnišķīgi! Dievs runā ar cilvēku caur Bībeli. Bet kā cilvēki var atbildēt Dievam?

Caur lūgšanu. Tā ir kā saruna ar Dievu.

Dievs Bībelē mums ir apsolījis, ka Viņš dzird mūsu lūgšanas. Ko Tu un Tava ģimene saka Dievam lūgšanās? Padalies!

Visvairāk mēs pateicamies Dievam. Par ēdienu. Vakarā par to, ka ļoti labi nodzīvojām šo dienu.

Jā, mēs dzirdam Dievu caur Bībeli un izsakām Viņam savas pateicības un vajadzības caur lūgšanām. Vai Tev ir kāds piedzīvojums, kā Dievs uzklausa lūgšanas?

Jā, man bija operācija, un daudzi cilvēki par mani lūdza.

Un Dievs ne tikai dzird, bet arī atbild. Tas ir ļoti iedrošinoši! Ko Tu novēli citiem bērniem?

Lai viņi būtu stipri ticībā!

Paldies Tev, Stefan, ka Tu biji kopā ar mani šajā intervijā! Es ticu, ka daudzi, kas lasīs šo interviju, tiešām kļūs stiprāki ticībā, jo Tu līdzdalīji savu dzīves stāstu un piedzīvojumus ar Dievu. Es novēlu, lai arī turpmāk Tu vienmēr uzticētos Dievam līdz galam kā Daniēls un viņa trīs draugi visādos pārbaudījumos!

MĪĻIE BĒRNI UN PUSAUDŽI!

AICINĀM IESŪTĪT ZĪMĒJUMUS, GLEZNOJUMUS VAI CITĀS TEHNIKĀS DARINĀTUS DARBUS PUBLICĒŠANAI ŽURNĀLĀ PAR ŠĀDIEM TEMATIEM:

- JĒZUS SATIKA MĀCEKĻUS (GAIDĪSIM DARBIŅUS LĪDZ 5. OKTOBRIM);
- JĒZUS SATIEK MŪSDIENU CILVĒKUS (GAIDĪSIM DARBIŅUS LĪDZ 5. NOVEMBRIM).

Norādi autora vārdu, uzvārdu, vecumu, draudzi/ pilsētu, telefona numuru, tematu!

Darbiņus sūti uz **berni@adventisti.lv**

patmos

Baznīcas iela 12a, Rīga

Grāmatas, kas stiprina ticību un iedvesmo!

Meklē iedvesmojošu un vērtīgu lasāmvielu?

Atklāj plašu kristīgās literatūras klāstu!

- *Grāmatas pāriem*
- *Grāmatas bērniem*
- *Veselīgs dzīvesveids*
- *Stāstu grāmatas*
- *Apsveikuma kartītes*
- *Krāsojamās grāmatas un daudz kā cita!*

www.patmos.lv

**Pieejamas grāmatas gan latviešu, gan krievu valodā.*

